

MEHMET RAUF

Bir Zambak Hikâyesi

BİR ZAMBAK HİKAYESİ*

MEHMET RAUF Servet-i Fünun romancıları arasında önemli bir yere sahiptir. Soğukçeşme Askeri Rüstiyesi ve Bahriye Mektebi'ni bitirdikten sonra deniz subayı olarak Girit ve Almanya'ya gönderildi. Yurda dönüşünde elçilik gemilerinin irtibat subayı olarak görev aldı. Ancak 1908'de subaylıktan ayrılarak yaşamını yazarlık ve yayıncılıkla kazanmaya başladı.

Mehmet Rauf henüz 16 yaşındayken ilk hikayesi 'Düşkün'ü İzmir'e, Halit Ziya'ya gönderdi. Halit Ziya da bu hikayeyi Hizmet adlı gazetede yayınladı. Mektep ve Servet-i Fünun dergilerinde de yazıları çıkan Mehmet Rauf, edebiyatta batılı anlayışı benimseyen 'Edebiyat-ı Cedide' akımının içinde yer aldı.

Hikayelerinde toplumsal sorunlardan çok bireysel sorunlara yönelen, bu nedenle de psikolojik çözümlemeler yapan yazar, asıl ününü Türk edebiyatında ilk psikolojik roman olarak adlandırılan 'Eylül'le kazandı.

Romantizm akımından ve Halit Ziya Uşaklıgil ile Paul Bo-urget'ten etkilenen Mehmet Rauf, eserlerinin çoğunda aşk ve kadın konusunu ele almış, dilde son derece yalın ve anlaşılır olmaya dikkat etmiştir. Hikaye ve romanlarının yanı sıra evlilik içi ve evlilik dışı kadın-erkek ilişkilerini anlatan oyunları da bulunan yazar, Cumhuriyet'in ilk yıllarında kadın dergileri de çıkarmıştır. Son yıllarını yoksulluk içinde geçiren Mehmet Rauf, 23 Aralık 1931 yılında, İstanbul'da yaşamını yitirmiştir.

Eserleri: Eylül (1901), Ferda-yı Garam (1913- Aşkın Yarını), Karanfil ve Yasemin (1924), Genç Kız Kalbi (1925), Böğürtlen (1926), Define (1927), Son Yıldız (1927), Ceriha (Yara-1927), Kan Damlası (1928), Halas (1929), İntizar (Cançekişme - 1909), Aşıkane (1909), Son Emel (1913), Hanımlar Arasında (1914), Aşk Kadını (1923), Eski Aşk Geceleri (1924)

Oyunları: Ferdi ve Şürekası (1909), Pençe (1909), Cidal (Kavga -1911), Sansar (1920)

***SEL YAYINCILIK**
Piyerloti Cad. 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul
Tel.: (212) 516 96 85 Faks: (212) 516 97 26
<http://www.selyayincilik.com>
E-mail: posta@selyayincilik.com

ISBN 978-975-570-362-6

***SEL YAYINCILIK: 356**
Cinsel Kitaplar: 01

BİR ZAMBAK HİKAYESİ
Mehmet Rauf

Yayına Hazırlayan: **S. Emrah Arlıhan**
Dizi Yönetmeni: Ahu Sıla Bayer

Birinci Baskı: **Mayıs 2008**

Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaası
Litros Yolu, Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203 Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Mehmet Rauf

Bir Zambak Hikayesi

BAŞLAMADAN EVVEL

Size, okunması hiçbir edebiyat eserinin veremeyeceği kadar zevk verecek bir hikaye yazmak istiyorum; bir hikaye ki, okurken son derece etkileneceksiniz. Ruhunuzu, başlar başlamaz derin bir zevk ve lezzetle ele geçirerek son satırına kadar heyecanlar, kalp çarpıntıları hatta evet, hatta kasılmalar içinde bırakacak açık saçık bir hikayecik...

Okurların her rast geldikleri gazetede kabine, meclis-i mebusan, İttihad ve Terakkiye dair bitmez tükenmez yazılar görerek ruhuna bunları okumaktan derin bir gına gelmiş olduğu, ediplerimizin kimisi eline geçirdiği mevki, kimisi tesis ettiği gazete için, kimisi ise kelime haznelerinin son katresini de boşaltmış olduğundan sükut ederek bizi lezzetle okunacak güzel eserlerden mahrum ettikleri şu mevsimde, neredeyse işe yaramaz hale gelmiş dimağlar için ferahlatıcı ve insanı kendinden geçirecek kadar haz verecek böyle bir esere ihtiyaç muhakkaktır. İşte ben bu ihtiyacı hissettiğim için bu eseri yazmaya cesaret ettim...

Müsaadenizle bu ihtiyacı o kadar meşru, o kadar yerinde ve zorlayıcı buluyorum ki, bunun önünde başka hiçbir kuvvet hükmünü geçiremez. Evet, ahlak ve adap denilen ve yalnız herkese karşı kullanılıp zorla hükmetmek için icat edilmiş olduğunda şüphe olmayan uydurma düzme bütün şeyler, bu insanlık doğasının tartışılmaz ihtiyacı karşısında boyun eğmeye mecburdurlar...

İşte bunun içindir ki, ahlak fanatiklerinin çıkışmalarını adi bir riyakarlık addetmeye daha meyilliyim. Çünkü bütün bu adamlar kendi özel hayatlarında, herkesin içinde aleyhinde bulundukları şeylerin en rezilini gerçekleştirmekten uzak değildirler...

Büyükannelelimizin tabirince "Yarın ahrette," Cenabıhak tarafından bize "Dünyada ne yaptınız?" diye bir sual gelse ne cevap verebilirler? Tabii birçoklarımız "Çalıştım, yedim, içtim ve uyudum!" sözlerinden başka bir şey söyleyemez. O zaman halkın bu adamlara "Vah vah! Yazık etmişsin; Beyhude yaşamışsın!" diyeceğine şüphe olmasın. Kim ki "Sevdim ve sevildim!" diyebilirse işte o tebrik edilmeye şayandır. Çünkü ancak o adam hayatı hakkıyla anlamış, niçin dünyaya geldiğini takdir ederek yalnız o yaşamıştır!

İşte bu kitabı bütün böyle adamlar için yazdığımı itiraf ederim. Yoksa ne genç kızlara, ne aile valideleri, ne de kadınlar kadar namus paranoyasına ve fanatikliğine sahip olanlar için yazdım. Ve onlara şimdiden haber verir ve tavsiye ederim ki, şayet yanlışlıkla bu kitap ellerine geçerse, sakın okumasınlar... Ve şurası da bilinmelidir ki, bu ön açıklamalara rağmen okuyacak kadar merak delisi olanların şikayete de hakkı olamaz.

Napolyon'un "Dünya bir yuvarlak üzerinde döner," dediği ve bu diğer parayı kastettiği meşhurdur; halbuki, bu kadar mühim bir meselede fahiş bir hataya müsaade olunamaz. Evet; şüphesiz dünya bir yuvarlaktır; fakat Napolyon'un iddia ettiği gibi diğer bir yuvarlak üzerinde değil, ancak bir delik üzerinde döner ki, bu delik de evrende yaşamın var oluşuna sebep addedilmeye şayan şey, yani kadınların en karşı konulmaz ve lezzetli olan alet-i şehvetleri olan bu emsalsiz, latif çiçektir.

Evet, şüphesiz bu aletin en çok benzediği şey çiçektir. Onun da tıpkı çiçekler gibi dikenleri ve yaprakları vardır, onun da tıpkı çiçekler gibi kokusu ve hatta erbabınca hiçbir

çiçeğin kokusuna feda olunamayacak leziz ve kendinden geçirtici kışkırtıcı bir kokusu vardır. Ve şüphe yoktur ki doğu ve batıda, Hint'te ve Çin'de ve hatta paranın ne olduğundan haberdar olmayan Afrika'nın vahşi kabilelerinde bile dünyada hayatın yegane sebebi olarak görülen şey, bu çiçek, kadınların bu şehvet çiçeği, yani bu yumuşak olduğu kadar zevkli delikleridir...

Şüphe mi ediyorsun nankör! O delik olmasaydı bugün ne sen, ne ben bu dünyada var olacaktık; o olmasaydı dünyada hiçbir şey olmayacaktı; hatta dünya olmayacaktı; hiç, hiçbir şey; ne çalışmak, ne gelişim, ne medeniyet, hatta ne de hayat olacaktı...

Bir çiçek ki, hayat ve kainat onunla vücut bulmuş, onunla varlığını sürdürebiliyor; ve onunla sürdürebilecektir başka hangi kuvvet mutlaka vardır ki, bu kadar mühim bir şekilde geçmişe ve geleceğe ait ve güncel olabilsin? Alemde hayatın var olabilmesini sağladığı açık ortada olan muhteşem kuvvetin huzurunda, aciz ve zebun kalmayan bir fert görülmüş müdür? Krallarla çöpçüleri birbirine denk getiren bu yegane kuvvet, verdiği zevkle vücutlarımızı kendinden geçiren bu çiçekten başka bir şeyden mi doğar?

O halde linç mesesini yahut nazırların seyahatini ele alan miskin yazarları haklı olarak küçümseyerek, hiçbirisinin benim kadar mühim ve daima güncelliğini koruyan bir konudan bahsetmeye cesaret edemediklerini ilan etmek gerekmez mi!

Bir Zambak Hikayesi

Bilmem herkes de benim gibi midir? Hoşuma giden bir kadın görür görmez ufak bir hayal gücüyle onun vücudunu çıplak olarak gözümün önüne getirebilirim. Ve bu güzel manzara karşısında bu vücudun en fazla göz okşayan, en kıskırtıcı bölümlerini büyük bir zevk ve şehvetle saatlerce seyretmeye dalarım. Bilhassa gözümde olanca haşmet ve saltanatıyla durup durmakta olan noktalar, gümüş gibi göğüslerin yuvarlaklığı, kalçalarının adamı baştan çıkaran kıvrımları ve, ah, titremeden yazamıyorum, o güzelim kadınlık çiçeğidir. Bu çiçeğin hayali bile olsun karşısından, bakışlara şenlik veren masumane şekli kadar seyrine doyulmaz başka bir şey var mıdır? Hele hele, üstünü muhteşem bir taç gibi, renkli ve yumuşacık tüyler süslemiş olursa...

Bazen, bu hayali görüntünün o kadar esiri olurum ki, hemen ağzımın altında okşanmaya hazır bulunuyormuş ve gerçekten onun şehvetengiz kokusunu içe çekip soluman mümkünmüş gibi vücudumda sevişmek için bir acelecilik hissederim. Fakat heyhat, bu güzeller güzeli hayallere asıl muhtaç olduğum bu saniyede, ondan mahrum olduğumu, gerçekmişçesine zevk verirken bu saadetin bir hayalden başka bir şey olmadığını, ve benim yerime bu dilberin vücudunun bu saadetleri başka bir adama bahşedip sunmaya mahkum olduğunu düşünürüm; ve ikimizin de bu sebepten dolayı mahrum kaldığımız semavi zevkler için derin bir matem tutarım...

İşte onu da böyle şehvetengiz hayallerle gözümün önüne getirmiş, fakat kendisini giyim şekli ve alçakgönüllü tavırlarıyla o kadar şuh, o kadar çıldırtıcı bulmuştum ki, tekrar tesadüf ihtimalini aramıştım. Bizim hayatımızda kadınlara en çok nerede rast gelinir? Ya vapurlarda, ya Köprü’de, ya şimendiferlerde değil mi? Bu genç, şuh-ü dilber hanıma ilk olarak Haydarpaşa vapurundan çıkarken rast gelmiştim. Ah bilseniz, o şimendiferin taşıdığı kadın vücutları içinde o kadar nefis, o kadar debdebelileri vardır ki, benim gibi hayatını aşk ü şehvete hasr ve vakfetmiş, hüsn-ü letafete meftun erkekler için cennetleri bahşeden bir aşk sarhoşluğu verebilirler...

Ben genellikle, önüme çıkan köşklere bakarken bu pencerelerin arkasında hayat sürmekte olan güzel ve müstesna kadın vücutlarını düşünür ve onların bizden ve bizim kendilerinden uzak geçirdiğimiz hayatımıza ne kadar üzülrüm... İşte bahsetmek istediğim bu genç hanıma ilkin Haydarpaşa vapurunda rast gelmiş ve hayallerimde arzuladığım kadınla uyuşan görüntüsüyle bende şiddetli bir arzu peyda olduğunu hissetmiştim. Ve bir kadın hakkında bende bu kadar şiddetli bir arzu peyda oldu mu, o kadın için artık selamet imkanı kalmamış demektir. Diyebilirim ki bütün İstanbul’da, kadınları benim kadar ateşler içinde yanarak arzulayan, ve arzuladığı kadını elde edebilmek için benim gibi hayatını hiç tereddütsüz ortaya koyacak kadar ileri gidecek başka bir adam bulunamaz. Ve takibim o kadar hünerli, o kadar ısrarlıdır, tedbirlerim o kadar iyi hesaplanmış, o kadar ustacadır ki, bir kere takibe karar verdiğim kadın için elimden kurtulmak mümkün değildir. Neler, ne çareler bulurum, ne vasıtalar kullanırım, bilinse...

İşte bu hanımın ikametgahını öğrenir öğrenmez, ilkin arzumdan kendisini haberdar etmek için bir mektup yazdım; bizim hayatımızda mektupsuz aşk ilişkileri kurma olasılığı yoktur. Diyebilirim ki mektup, bizim hayatımızda Avrupa’da kişilerin birbirleriyle tanışma yolu olan resmî takdim gibidir! Burada mademki bizi birbirimize tanıştıracak bir kişi ve böyle bir usul olmaması nedeniyle yararlanabilmeksizin, hemen bir mek-

tupla tutkularını ortaya koymak lazım gelir. Şu farkla ki, Avrupa'da bir kadına takdim edilerek tanışıklık sağlanabilir de, yine haftalarca hatta aylarca dudaklardan aşka dair tek bir söz etmek mümkün olamaz. Fakat bizim hayatımız gereğince bir kadının bir erkeğe cevabının, "Ben seninim, ne istersen yap!" olmasından başka bir şey değildir. Şu fırsatla söyleyeyim ki, zaten karşı karşıya konuşan bir güzel erkekle bir genç ve güzel kadının aşktan ve şehvetten başka bir söz konuşmalarını sahtekarlık adederim. Çünkü erkek, şüphe yoktur ki kendi kendine, "Ah şu nefis vücudu kollarımın arasına, şu çiçek memeleri ağzıma alsam... Şu elmas gibi vücudun zevk ve şehvetini kana kana emip, içime sindirebilsem!" diye düşünürken, kadın da kendi kendine, "Ah senin kollarının arasında sıkılmaktan, hırpalanmaktan, şu bıyıkların süslediği o güzel ağızla emilmekten, öpülmekten ne kadar hoşlanırım!" şeklinde hayallerle meşgul olmazlar mı? Yazık ki insanların sersemliği, canavarlığı bu eşi benzeri bulunmaz mutluluğu hayal hükmüne, yahut bereket versin ki, ancak üstesinden gelinebilmesi çok zor olan bir uğraş haline getiriyor. Şüphesiz kalpte bu ateşler yanarken, bir genç erkekle bir güzel kadının dışardan bakıldığında sakın görünmeye çalışarak siyasetten, dünyanın dereleri ve tepelerinden konuşmaya mecbur kalmaları insanlar için ne büyük bir azaptır!

Elhamdülillah biz bu azaptan ârîyiz. Çünkü huzuruna girebileceğimiz kadınlar ya akrabamızdır; yahut girdimiz anda aşk ve şehvete giden bir yol vardır...

Elhasıl kısa keseyim ve hikayeme geri döneyim. Arzu ve ihtiraslarımla dolu bir mektup gönderdim; cevap yok! İkinci mektubu gönderdim; yine cevap yok! Üçüncü mektubu gönderdim; bu mektup son derece emrivaki bir tonda, tatlı sert bir üslup ile yazılmıştı. Ve en sonundaki iki üç satırında bir buluşma yeri belirlenmişti. Ama böyle, bir hanımın daha başlangıçta ürküp kaçmasına neden olacak şekilde, daha ilk ağızda görüşmek üzere değil; fakat mesela filan yerden filan saatte geçer ise ümitlerime sarılmaya devam etmeme yol vererek beni çok sevindireceğini beyan eder bir yolda.

Belirlemiş olduğum randevuya kalbim çarpa çarpa giderken görseydiniz, bana acırdınız. Çünkü nihayetle vücudunun güzelliğiyle beni o kadar hırslandırmış olan bir kadından mahrum kalmak ihtimali pek yüksekti. Bu, son tecrübe idi. Zira üç mektuba, hem yalnız benim yazabileceğim kadar ateşli ve etkileyici mektuba cevap vermeyen ve üçüncü mektupta rica edilen böyle bir hareketten çekinecek olan bir kadından bir şey alınamayacağı muhakkaktı. Ve bir haftadan beri beni o kadar meşgul etmiş, o kadar arzulandırmış olan bu taze ve güzel hanım vücudunun matemini tutmaya şimdiden hazırlanıyordum. Fakat, vakit büyük bir heyecanla beklenerek gelip de geçmek üzere iken, karşıdan beliren bir arabada kendisini tanıdığım zaman nasıl mesut olup kalp çarpıntıları içinde kaldığımı tarif etmek mümkün değildir. Demek, demek ki artık her şey yoluna girmişti... Oh, demek artık önümde bihar-ı aşk ü garam* açılacaktı...

Fakat ilk denemede ben yalnız onu görmekle yetinmeyi göze aldırılmış iken, gayet تنها olan bu yerde araba önümden geçerken, hanımın çantasını açıp bir kağıt çıkardığını görünce tekrar mest ve bahtiyar olarak iki adım attım. Arabacıya göstermeyerek mektubu arabanın arkasından başının üstüne kadar kaldırdı. Hemen harekete geçtim. Gülümseyen bir ifadeyle uzanarak mektubu elime teslim etti. Ah yarabbi, bu ne kadar nefis, ne kadar eşi benzeri bulunmaz bir güzellik idi!..

Araba uzaklaştı. Mektup beyaz keten kağıttan uzunca bir zarf içinde idi; hemen açtım. Ve içinden yayılan o nefis kokunun sarhoşluğuyla mest olarak kağıdı çıkardım ve okudum:

“Beyefendi, sizi şu mektubumla hayal kırıklığına uğratmış olduğum için üzgünüm.; hakkımda gösterdiğiniz ilgi ve alakaya çok minnettar olmakla beraber, aramızda hiçbir ilişkinin ihtimali dahi olmadığını beyan ederim; çünkü erkekleri o kadar itici ve tiksiniç buluyorum ki, sizin gibi müstesnalarını bile kabul edemem. Affınızı şu gösterdiğim samimiyet ile kazanacağıma eminim.

Veda ve hürmet”

* bihar-ı aşk-ü garam: Tutkusuyla yeri göğü sarsan aşk enginleri...

Umulmadık bir anda başına şiddetli bir gürz yiyen adamın hali, benim şu andaki halimden bin kere daha iyiydi; o kadar sersemlemiştim ki gözlerim kararmış, başım dönmeye başlamış, tekrar tekrar okuduğum mektubun her cümlesi, her kelimesi gözümün önünde raks etmekteydi. Tamam işi kıvamına getirdim derken, birden bu kadar tutkunu olduğum nefaset-i le-tafetten bütün bütün ve tamamıyla mahrum kaldığımı görmek beni o kadar mahvetmişti ki, zebun ve harap bir haldeydim.

Bu halde, bozguna uğramış bir şekilde yola düzüldüm. '*Erkeklerden o kadar nefret ediyorum ki,*' diyordu, '*sizin gibi müstesnalarını bile...*'. Erkeklerden bu kadar nefret edişin sebebi ne olabildi? O zaman kafamda bir şimşek çaktı. Demek, demek bu kadar latif ve dilber vücutlu bu hanım da *onlardan* biri idi, öyle mi? Katı bir şekilde reddedilen bu aşkımın mümkün değil bir daha kabul edilmeyeceğini düşünerek, bu dışı bedenden alınması mümkün olan zevkin yitip gitmesinden dolayı özlemle ah çekiyordum.

Bu yasın etkisiyle bu gece bekar odama gidip kendi kendime, elemlerime ruhumu teslim etmeye cesaret edemeyerek dostlarımdan birine misafirliğe gittim. Saat on bir buçuk var idi. Kapıyı çaldım; karşıma dostumun akrabalarından olan bir genç kız çıktı. Ve birden vücudumu ışııyla dinçleştiren bu genç ve güzel kız bedeninin sihri ile büyülenmiş halde içeri girdim. Dostum henüz işyerinden gelmemiş idi. Bu genç kız bir çok sene evvel verem illetine yakalanarak ölen validesinden sonra پدرinin de ansızın vefatıyla bütün bütün öksüz kalmış ve bu kahredici zorunluluk nedeni ile en yakın akrabalarından olan dostumun evine sığınmaya mecbur kalmıştı. Kendisini çocukluktan beri tanıdığım için, on gün evvel aynı dostumun evinde bir daha kaldığım vakit benden kaçırmaya lüzum görmemişlerdi. Zavallı kıza hizmetçilik ettirdiklerinden belki de bu harekete cevaz vermişlerdi. Fakat bu kızın incecik bedeni üzerinde o kadar güzel ve şuh bir çehresi var idi ki, sapının üzerinde el

değmemiş güzelliğiyle, ihtişamla sallanan bir zambakta bile belki bu letafet bulunamaz. Sonra, bu masumluğundan şüphe olmayan kızın bakışları o kadar vaatkar ve pür-heves idi ki, bir hafta önceki ziyaretimde ruhumu derin bir şehvet ve ihtiras sadmesiyle sarsmıştı. Sonra, üstündeki bluzun göğsünde, memelerinin hizasına denk gelen ciheti o kadar dikkat ve tahrik edici kıvrımlara sahip, o kadar güzel çiçeksi bir resim çiziyordu ki; yürürken, büyük iki krizantem şekliyle göğsünü sarıp sarmalamış olan iki inci meme o kadar akılları baştan çıkarırcasına deviniyordu ki, bir anda bu taze, dipdiri zambak vücudun akılları baştan alıcı sarhoşluğuyla susamış, bu gonca dudakların davetkar renk ve buhuruyla divane, bütün varlığım, bu dipdiri ve ihtirasla dolu bedenin hakimi olmak fırtınalarının şimşek ve gök güröldeyişlerine tutulmuş olduğu halde yalnız uzaktan, uzun ve anlamlı bakışlarla bakışarak ayrılmıştık...

Bugün, o elem verici hezimetin ruhuma verdiği mahrumiyet acısıyla kıvranır iken karşıma yine o zambak, güzelliği ile çıkıp o vaatkâr ve davetkar bakışlarıyla bakmaya başlayınca başka bir kadının verdiği intikam hissini diğerinden çıkarmak arzusuna mağlup oldum; beni odada yalnız bırakıp dışarı çıktığı zaman şüphesiz el değmemiş olan bu kız bedeninin ruhundaki aşk gereksinimi ve vücudunun ihtirasi ile ne zorlu mücadeleler verdiğini ve bu davetkar ve vaatkar bakışların mücadelelerin zorluklarından şikayetten başka bir şey olmadığından, ilk davete olanca hevesiyle atılacağını düşünüyordum. Gece sabahlara kadar şüphesiz hiçbir vakit mümkün olmayacak hallerle sarmaş dolaş olmaktan bitkin ve ezgin kaldığını düşünerek bin kararsızlık içinde, şu on beş yaşındaki genç kızı baştan çıkarmanın doğru olup olmayacağına tereddüt ediyordum. Derken kahve getirdi. Ben fincanı aldığım zaman öksüzlüğün vermiş olduğu eziklikle sobanın yanında ayakta durmaya başladı. Oturmasını rica ettim; alışmamış olduğu böyle nazik davranışa son derece minnettar olduğunu gösterir derin ve şaşkın bir bakışla baktı. Ah, bu kız o kadar hoşuma gidiyordu ki, tereddütüm tekrar eder gibiydi, bu kararsızlık içinde kahvemi içip de

verdiğim kararın heyecanıyla beni deli eden, bütün kainatı çılgıncasına bir raks içinde sallayan hayallerle harap olarak boş fincanı gösterdiğim zaman elim titriyor, vücudum sarsılıyordu.

Fincanı uzattım; iki adım attı ve o yine har zamanki manalı bakışıyla ruhumun derinliklerine bakarak fincanı almak için elini uzattığı zaman, gözlerim kararmış olduğu halde ellerini tuttum ve kendime çekerek dudaklarımı yanaklarına dokundurmak istedim. Fakat kazara elimin temas ettiği memesi o kadar sert ve esnek bir şekilde elimi itti ki hayret ettim. Yalnız bu temarla bütün vücudum sarsılmıştı. Dünyada öyle kadınlar vardır ki tabiatın, kendilerine dokunulur dokunulmaz karşısındaki şehvet içinde bırakarak tahrik etme sihir ve kuvvetini almışlardır. Bunun üzerine kendisini iyice çekerek saçlarından ve gözlerinden öpmeye başlamıştım. O kadar ateşli ve diri olan bu genç kız vücudunun dokunuşuyla o kadar heyecanlanmış, o kadar titriyordum ki her şeyi unutarak kendini minderine atınca her şeyi yapabiliyordum; o ise ilkin şaşırmış bir halde iken sonra derin bir memnuniyetle bana baktı. Dünyaya gelişinin sebebini anlamış gibiydi. Memesinin ucunu okşayan ellerimin altında bunların dikildiğini, gözlerinin derhal siyah bir halka ile çevrildiğini, dudaklarının titrediğini fark etmiştim. Saçından sonra, bir elimle belinden tutup kendime doğru çekerek dudaklarını öpmek istedim; ve onun şuh bir masumiyetle uzanan dudaklarını dudaklarımla öperken dilimle bunları aralayarak dilini buldum. Bir saniye, gonca güzelliğindeki bu mini mini dili zevkle emdim... Sonra gözlerinin baygınlığından, yeteri kadar aklını çelmiş olduğumdan emin olarak, "Bu gece, olmaz mı meleşim!" dedim ve bıraktım. Başını sallayarak çıktı gitti...

Gece dostum "Allah rahatlık versin!" diye yatak odamda yalnız bırakıncaya kadar neler çektiğimin düşünülebilmesi zordur. Bir taraftan bu zambak vücudu düşünüyor, gece ta sabaha dek bu genç ve taptaze on beş yaşındaki vücudun vereceği zevki hayal ederek şimdiden kendimden geçiyordum. Odamda yalnız kaldığım zaman herkesin çekilip uyumasını beklemem

gerekti. Saat beşe kadar ancak sabredebildim. Beşe gelip de evin her tarafında sessizlik çökünce kapıyı araladım; onun karşıda, köşede duran bir sandalyede oturmakta olduğunu gördüm. Beni görünce ayağa kalktı. İşaretimle geldi ve onu odama alarak kapıyı kilitleyince, beline sarılarak getirdim kanepeye oturttum. O zaman konuşmaya başladık. O bana öksüzlük içinde geçen sefil hayatını anlatıyordu. Bu evde çektiği kahırları, zalim ve kötü yürekli olan evin hanımlarından yediği dayakları anlatarak bu azaplardan kurtulmaktan başka bir emeli bulunmadığını bildiriyordu. O bana küçüklüğünden bahsederken ben akşam üstü elimi o kadar şiddetle itmiş olan memelerin güzelim yuvarlaklığını süzerek kendisini o kadar küçük bulamıyordum. Fakat o bunları anlatırken birden aklıma o kadar güzel bir plan geldi ki, bu güzel vücutla bir gece yerine sürekli zevklenmek bana daha mümkün ve kolay göründü. O bütün kurtuluş umutlarını benim lütuflarıma, benim yardımlarıma bağladığını söylerken, ellerini uzatarak imdat ister gibi bir vaziyet almıştı. Bir hareket ettim; bu eller boynuma dolanmış oldu. Büyük bir merhametle: “Ne demek, sana bu kadar kötü muameleleri reva gören bu adamların yanında bir gün daha durmak olmaz.” dedim. Teşekkür ederek bütün bütün boynuma sarıldı. O zaman dudaklarımı uzattım, taze ve ıslak dudaklarını benim kuru dudaklarımın üstüne dokundurdu. Elimle başını arkasından tutarak dudaklarımı birkaç saniye dudaklarına temas ettirdim. Ve dilimin ucuyula, akşamki zevki hatırlayarak, tekrar dişlerini ve dilini okşadım. Gözlerini yumdu, baygın baygın başını arkaya devirerek, titrek ve derin bir sesle:

- Oh, ne tatlı!... dedi.
- O kadar tatlı mı? dedim.

Gözleriyle onayladı. Sonra:

- Lakin yalnız sizin buseleriniz bu kadar tatlı! Herkes de böyle mi öper acaba?
- Birbirini sevenler böyle öpüşürler...
- Demek siz beni seviyorsunuz?
- İstedğim kadar sevmiyorsam da sevmek üzereyim.

- Ben de... Bilseniz, siz benim daima hoşuma giderdiniz... kendimi bildim bileli hoşlanarak baktığım beylerden biri idiniz.

- Oh, ne kadar memnunum.

- Ay, insan birbirini sevince ne yapar?

- Şimdi öpüştüğümüz gibi öpüşürler...

- Ay, bu kadarcık mı?

- Evet.

- Bu tuhaf... Bana başka arzular hissediyorum gibi gelir idi. Sanki bu buse ne kadar iyi olursa olsun aşkın başlangıcı gibi bir şey...

- Ne hissederdiniz?

- Tarifi mümkün değil ki... Bütün vücudumda bir keyif, bazen rüyalarımda hissettiğim bir saadet...

- Ay, uyandığınız vakit ne hissederdiniz?

- Bütün vücudum hurdahaş kalırdı.

- Ay, bunu yalnız rüyanızda mı hissederdiniz?

- Yok, şimdi siz öperken de hissettim.

- Demek sizi öpen ilk erkek benim.

- Evet, babam da öperdi ama o başka türlü idi.

- Demek bakiresiniz.

- Bakire ne demek?

Bunu öyle bir ses ile söyledi ki, şüphe etmek mümkün değildi. Kendini bana bu kadar tümüyle terk ve teslim eden bu masumiyete acıdım. Daha doğrusu saygı duydum. Bana öyle geldi ki, sahip olduğunu bilmediği bu tabiat hazinesini bir hırsız gibi kendisinden almak bir cinayet olacaktı. O zaman kendisine yapılması gerekenleri söyledim; yarın sabah erkenden hiçbir şey almaya lüzum görmeksizin, doğru benim evime gelmesini tembih ettim, evimi tarif ettim. Ve onu tekrar öperek gidip yatıp uyuyarak rahat etmesini ve bundan sonra ben hayatta buldukça bir şeyden ve kimseden korkmamasını, kendisini daima herkese ve her şeye karşı koruyacağımı anlattım.

Çekildi gitti. Ve o kim bilir ara sıra hissettiği yabansı heyecanların en şiddetlisini hissettiği bu adamın kollarının arasından çıkıp giderek belki rahat uykuya daldığı halde şu fırsatın

hayatıma getireceği değişiklikleri düşünerek ben geç vakte kadar bir türlü uyuyamadım. Şüphesiz okurlarım niçin bu saadetten bu geceden itibaren faydalanmayı ertelemiş olduğumu anlamışlardır. Fakat kazara bir hanım şu satırları okuyup da bunu merak ederse, erkekleri ve bu işlerin inceliklerini çok iyi bilmediğinden ona bu mesele hakkında gereken bilgiyi vermeyi bir vazife bilirim.

Şüphesiz, beni bu zevkten alıkoyan şey arzusuzluk değildi. Gelgelelim bu kızcağız henüz on beş yaşında bir çocuk, kendini verdiğini bilmeksizin ona sahip olmak hakiki bir cinayet addedilecek kadar masum bir kız idi. Ve sonra lütfen bilinsin ki ben aşkın bütün inceliklerini, en nazik zevklerini, ve zevkin en ince şehvetlerini ayrı ayrı tatmak isteyen bir adamım. Ve masumiyet öyle bir çiçektir ki, saksısında mümkün olduğu kadar fazla bırakmak ve koparılırsa bile yaprak yaprak koparmak lazımdır, bir gonca bazen açabilmek için bir hafta zamana ihtiyaç duyar.

Öbür sabah erkenden kalktım ve sokağa çıktım, doğru evime gittim. Bu bekar evinde bir hizmetçi kadın ile beraber oturdum. Bu Moda'nın bir köşesinde, medeniyet sahibi bir adam tarafından banyolarına varıncaya kadar her türlü konforla donatılarak yapılmış bir evcikti. Öğle yemeğinin iki kişilik olmasını söyledim. Banyoyu hazırlattım. Saat dörde yakın gözlerim yolda kalmıştı ki, köşeden çarşafly bir kadının boy gösterip telaşlı bir yürüyüşle eve yöneldiğini gördüm. Hemen kapıya koştum, açtım. Onu, kollarımı açarak karşıladım. Kendini kollarıma teslim etti. Tuttuğum gibi doğru odama götürdüm. Tır tır titriyordu. Peçesini, sonra çarşafını elimle çıkardım. O bana telaşlı telaşlı nasıl korkarak kaçtığını, yolda yalnız gelirken nasıl korkular geçirdiğini anlatıyordu. Nihayet sözünü bitirdiği vakit, kendisi için banyoyu hazırlattığımı, isterse girip yıkanabileceğini söyledim. Ellerini çırparak, "Ne kadar severim!" diye sevin-di. O zaman tekrar kolundan tutarak yatak odasına götürdüm. Yatak odasından bir kapı ile küçük bir soyunma odasına geçildi ki banyo da bu odanın köşesinde idi. Elimle yaktığım soba-

dan yayılan ısı burasını gayet hoş bir şekilde ısıtmış idi. Ve bu zarif kızın vücuduna bakarak bu bekar evinin yatak odasında böyle bir hayalin gerçeğe dönüşmesini büyük bir mutluluk saydım.

Onu, odada bir kanepeye oturtturarak elimle birer birer soymak istedim, fakat onun gerek masumiyetinden, gerek çamaşırlarından dolayı sıkıldığını görünce, bu sevilen ve bize saadet veren kadını kendi elimizle soymak mutluluğunu başka bir güne ertelerek çekildim. Banyonun hazırlığıyla meşgul oldum. Suyun içine yarım şişe kolonya döktüm, bulandırdım. Banyonun yanına bir şandalyeye bir batist-penyuar* ile birkaç havlu bıraktım. Ve onu yalnız bırakıp çıkarken "İşte, orada istediğin kadar sabun ve sünger var. İstedğin gibi yıkan. Ben gideyim; çıktığın zaman gerekecek olan eşyaları hazırlayayım ve odayı biraz daha ısıtayım ki, çıkınca üşümeyesin..." dedim. Yalnız bıraktım; yatak odasında sobanın başına bir koltuk ve beyaz kaşmirden bir robdöşambır hazırladım, koltuğun önüne iki terlik koydum.

Bir çeyrek sonra küçük hanım soyunma odasından heyecanlı ve tüm güzelliğiyle çıkarak küçük adımcıklarıyla geldi, ateşin yanına oturdu. "Oh, ne güzel... Ne rahat..." diye söylenerek güzel dişlerini dünyanın en tatlı ve müteşekkir tebessümü ile bana gösterdi. Penyuvarın bazı kısımları nemli vücuduna iyice yapışmıştı. İnce batistin arasından teninin rengi hayal meyal seçiliyordu. Ve ben elimin altında okşanmayı bekleyen bu zambak vücudun verdiği heyecan ve arzu ile titriyordum. O ise etrafa bakarak;

- Yarabbim, bu ne güzel ev... Ben hep burada mı kalacağım?

O zaman kendisini tekrar temin ettim ki, ölünceye kadar bu oda da ben de kendisinin idim. O zaman sevincinden kendini kaybederek kollarını kaldırıp açıverdi ve boynuma sarıldı. İtiraf ederim ki bu körpecik çiçek vücudun görünümünü beni fena halde kamçılardı; yanına yaklaşarak onu kucağıma aldım. Penyuvarın açık kalmış olan bir kısmından, göğsünün bir tarafında bir

* batist-penyuar: Banyo bornozu.

muhteşem gül gibi titreyen bir tek memesi görünüyordu. Ve bu memenin teni o kadar pürüzsüz idi ki kendimi tutamadım, elimi uzattım. O, bu cüretkar hareketi görüp ilk bir masumane hareketle göğsünü kapamaya uğraşırken elim nasılsa daha aşağıya kaymış bulundu. Ve bu elimi vücudu boyunca bacaklarının arasına kadar uzattım. Orada ince ve ipek gibi bir tüy yığını görünce ne kadar sevindiğimi tarif edemem. Şurada itiraf ederim ki benim hanımlarla olan gönül işlerimde en sıkıcı olan şey, onların bu tüyü bir pislik olarak görüp ondan kurtulmakta olan inatlarıdır. Bunun için, kendisini bu açıdan da tam ağzıma layık bularak çok sevindim! Bu sevinçle elim kendisine değer değermez vücudunun ansızın gerilip irkildiğini görünce memnuniyetimin ne kadar arttığını tarif edemem. O kadar hassas bir vücudu vardı ki daha ilk dokunuşumda başı arkasına devrildi, ağzı açıldı; beyaz dişlerinin arasından titreyen dili göründü, gözleri son derece baygın bir şekilde şehvetle bakmaya başladı. Saçları arkaya düştü. Halbuki daha yalnız parmağım değmişti.

O zaman bu vücudun nasıl son derece aşk ve şehvet için dünyaya gelmiş olduğunu anladım. Nasıl bazı vücutlar kendilerine temas edilir edilmez şehvetten adamı titretecek kadar tahrik etmeye kadir iseler, yine bazı bedenler vardır ki kendilerine ilk dokunuşta son derece etkilenecek kadar hassastırlar. Bazı pek nadir kadın bedenleri vardır ki bu iki hassasiyeti de kendilerinde toplamışlardır. İşte bu genç beden böyle eşi benzeri az bulunur cinstendi... Halbuki ne kadar kadınlar vardır ki, bu kızın parmağımla değmesiyle bu kadar tahrik olmak yerine dil ile dokunulur da yine bir şey hissetmezler. Hissetseler bile o kadar güdük, o kadar sıkıntılı, o kadar uzak kalırlar ki, verecekleri zevk de o kadar güdük, alacakları zevk de o kadar güdük olur.

Halbuki bu kız, bu konuda birinci derecede duyarlı olduğunu her haliyle kanıtlıyordu. Ve bu durum hırs ve şehvetime öyle bir hız verdi ki, orada açılmış göğsünde naz ve işve ile titreyen memelerinin arasına ağzımla dokundum. Hayatıma ölümsüzlük bahşeden derin ve uzun bir öpücükle orasını kokladım. Ve adeta delirerek aşktan kudurmuş onun titremelerine, zevk

iniltilerine okşayışlarla cevap vererek, kaptığım gibi yatağa götürdüm. Onu yatırarak önüne diz çöktüm; o eli ayağı kesilmiş, şehvetten darmadağın olmuş bir halde duruyordu. Artık karşı koyamaz olmuştu. Önünü açtım... Ah Yarabbim, o manzarayı ömrüm boyunca unutamayacağıma yemin ederim. Oracıkta, tüylerinin arasında kabarmış, şehvetle emilmeyi bekleyen dişilik çiçeğinin o güzel rengi, insanı içine çeken görüntüsüyle ne kadar arzulanılası idi!.. O kamelya gibi vücudun göbeğinden minik öpücüklerle, tüycüklerle bezenmiş krizanteme kadar geldim. O titriyor, mini mini iç geçirmelerle inliyordu. Ve bu krizantemi kemal-i zevk ü safa ile ağzıma aldığım dakika zannettim ki bütün dünya, bütün var oluş, bütün yaratıklar hükmüm altında... Çünkü o zaman haris bir dudakla hararetli bir bekaretin birbiriyle teması söz konusu olmuştu...

Bu öpüşten başlamak kaydıyla onun tarafından kesik kesik solumalar, titremeler, inildemeler duyulmaya başladı. Nihayet bütün ruhunu da kapsayan uzun kasılmalarla kıvrandı, kıvrandı, sonra ölü gibi hareketsiz kaldı...

Dizlerimin üzerinden kalkarak, kendine gelişini seyre daldım. Gözlerini araladı, oturmaya çalışarak mırıldanırcasına:

- Ah yâ rabbim... Öldüm, harap oldum, dedi.

Fakat mutluluğunu o kadar gösteriyordu ki beni mesut ederek mutlu olan bu kıza canımı bile fedaya hazırdım.

Sonra birdenbire bana bakarak, "Lakin benim aklıma bir şey geldi," dedi. Ne olduğunu sordum.

- Zannederim ki bu yaptığımız fena bir şey...

O zaman yanına oturarak;

- Sana hiç yaşamın nasıl bir şey olduğundan ciddi olarak bahseden oldu mu? diye sordum.

- Evet, bazen babam ölümden bahseder ve üzgünleşirdi.

- Hayır, onu demek istemiyorum; yani sana birisi ciddi bir konudan bahsetse ne dediğini anlar mısın?

- Sen söyleyecek olursan hepsini anlayabileceğimi zannediyorum.

- Öyle ise kalk giyin; hem yemek yiyelim hem de seninle

uzunca ve ciddi olarak konuşalım.

Kalktı, giyindi; ben yemeğin verilmesini söyleyerek onu sofraya oturttum. O zaman konuşmaya başladım:

- Dünya kurulduğu ve kadın dünyaya geldiği zaman şüphesiz yaratılış kadınlara da erkeklere bahşettiği hukuku aynıyla tanımıştır. Yani yaradılışının gidişatını takip etmek hukukunu... erkek evvela aile ile işe başladı; kendisine bir eş buldu, kadının çocukları oldu; birkaç aile bir yere toplandılar; bir kabile oluşturdular; beş altı kabile bir yere geldi, toplumsallaşarak sosyalleştiler; bu toplumun düzen içinde idaresini sağlamak için birçok kanuna lüzum görüldü. İşte kadınların esaret ve felaketleri o zamandan itibaren başlamış oldu. Çünkü o zaman kadınlar kuvvetli olsaydılar, bu gün bütün dünya hâlâ onların keyfince, yani onların koydukları kanunlarla yaşamaya mecbur olacaktı. Gelgelelim erkekler kuvvetli olduğundan, 'hakimiyet güçlü olanındır' maddesinin mecburiyetiyle kadınlar da esarete katlandılar... Genç kızlara istese de istemese de dayatılan kanun bekaret kanunu, kadınlara dayatılan kanun ise sadakat oldu. Yani o zamanın erkekleri, kadınları istedikleri gibi kullanmak için genç kızları bakir ve kadınları sadık kalmaya mecbur ettiler. Erkekler, kadınlara bu kanunları telkin ederken kendi bencilliklerinin bir neticesi olarak, kendi ihtiraslarını özgürce doyuma ulaştırma hakkını istedikleri gibi korumuşlardı; fakat düşünmemişlerdi ki böyle yaparken, yani kendi ihtiraslarını serbestçe doyuma ulaştırırken, kadınları da onlar için belirlenmiş olan vazifeden harice çıkaracaklar. İşte, kendi selametlerini unutarak erkekleri mutlu etmeye kalkan kadınlar gayet acı bir ders olmak üzere, utançtan başka bir şey bulmadılar.

- İşte bu haksızlık, dedi.

- Evet, elbette... Bu hakikaten büyük bir haksızlıktır. Bunun için bazı kadınlar bu esarete, bu haksızlığa hiddetlendiler, isyan ettiler. Dediler ki; "Toplum, beni şu esaret hayatına mecbur kılarlarken karşılığında ne veriyor? Şüphesiz, sevmeyeceğim bir adamla nikahlanmak değil mi? Bir adam ki beni on sekiz yaşımda eline geçirecek; beni kendi menfaatine hapsedecek; ve beni

bütün hayatımca bedbaht edecek... O halde, ben kendi keyfime, toplumsal dayatmalara aykırı yaşamayı, her istediğimi yaparak yaşamayı tercih ederim. O halde ben toplumsal dayatmaların değil, tabiatın kadını olacağım.” İşte iki gözüm, bizim de şimdi yaptığımız toplumsal yargılara göre fena fakat tabiat kanunlara göre gayet iyi ve meşrudur; çünkü arzularımızın tatminidir. Şimdi anladın mı?

- Tamamıyla...

- Ay, öyle ise şimdi düşün bakayım; ve düşündükten sonra bana söyle... Tabiatın mı yoksa toplumsal yargıların kadını mı olmak istiyorsun?

- Ben senden ayrılmayayım da neyin kadını olursam olayım... Benim istediğim ancak budur.

- Hayır, mesele çok mühimdir; uzun uzun düşün, akşam ben gelince bana kararını söylersin... Anlıyor musun?

Hizmetçi kadını çağırarak, hanıma saygıda kusur edilmemesini ve bir terzi kız çağırarak elbise ve çamaşır gibi gerekli olan eşyaların temin edilmesini emrettim. Kafi miktarda para bıraktım ve kendisini öperek işime gittim.

Akşam on birde eve döndüğümde kapıyı bana kendisi açtı. Hemen boynuma sıçrayarak, “Ben düşündüm ve kararımı verdim.” dedi.

- Ne karar verdin bakalım?

- Ben tabiatın kadını olacağım.

- Demek kararın kesin!

- Elbette!..

İçeri girdik, yemeğe kadar, gelen terziyi, terzinin getirdiği modelleri, seçtiği kumaşları anlattı. Sonra, boynuma sarılarak taşları bile eritecek mahzunane bir güzellikle “Ah, bütün bunlara senin sayende kavuşmuş olduğumu düşündükçe...” diye gözleri dola dola bana öyle bir bakış baktı ki beni adeta kendimden geçirdi.

Yemeğe oturduk, sofrada birden bire dedi ki:

- Biliyor musun ne istiyorum?

- Ne istiyorsun? Bakayım güzel mi?

- Okumak öğrenmek istiyorum.
- Ooo, bu merak da nerden çıktı?
- Bilmediğim o kadar çok şeyler var ki...
- Acaba neler bunlar bakalım?
- Bir çok şeyler... mesela sen bana bu gün bakire misin diye sormuştun.

- Evet...
- Ben cevaben bilmiyorum dediğim vakit sen tuhaf tuhaf gülmüştün...

- Doğru, ne olacak?
- Ay, bakire olmak nedir öyleyse? İşte bunu öğrenmek istiyorum...

- Bir erkek tarafından hiç sevilmemiş olmak...
- Öyle ise ben bakire değilim, öyle mi?
- O niye?
- Sen beni sevmiyor musun?
- Sevmek var, sevmek var meleğim... Bu sabah seni sevdim, bu her ne kadar çok tatlı idiyse de...

- Ah, ne kadar tatlı idi!
- Evet, ne kadar tatlıydıysa da bekaretini bozamazdı.
- Öyleyse bekareti bozan şeyler nasıl şeyledir?
- Evvela sana bekaretin ne olduğunu anlatmak lazım...
- Aman, anlatır mısın?
- Halbuki bu kolay değildir... Bekaret, senin gibi hiçbir aşk yaşamamış olan genç kızlara mahsus maddi ve manevi bir durumdur.

- O halde aşk yapmak ne demek oluyor?
- Bu da bir erkekle, insanların çoğalmasına yardım eden bir harekette bulunmak demektir.

- Ay, biz daha bu hareketi yapmadık mı?
- Hayır...
- O halde sen daha benim aşkım değilsin, öyle mi?
- Ben henüz bu mutluluğa erişemedim.
- Ay, ne vakit olacaksın?
- Ne kadar geç olması mümkünse o vakit...

- Demek bu kadar sevmediğin bir hareket, öyle mi?
- Bu, tam tersine dünyada en çok arzu ettiğim bir şeydir.
- Ah, Yarabbim; yine ne kadar sıkılıyorum... İşte yine söylediklerini anlamamaya başladım...

- Yavrucuğum, bir kadının aşığı olmak, saadet alfabetinde son harfe gelmek demektir. Halbuki ondan evvel yirmi sekiz harf daha öğrenmek lazımdır ki, öpme bunların ilk harfidir.

- Ay, bana bu sabah yaptığın hangi harftir?

O zaman bunun son harfe pek yakın olduğunu, benim birden delirerek sabırsızlıktan bir çok harfleri atlamış olduğumu itiraf ettim. O zaman gücenik bir bakışla:

- Benimle eğleniyorsun sen, dedi.

- Hayır, yemin ederim ki eğlenmiyorum; ben bu her harfi bir başka okşayış, her okşayışı ayrı bir saadet olan bu güzelim aşk alfabetini mümkün olduğu kadar çok devam ettirmek isterim. Sabahleyin seni soyarken, nasıl soydum ise masumiyetinden de öylece soymak, birer birer çıkarmak isterim... Nasıl soyarken çıkardığım her parça o kıymetli gerdan, göğüs gibi bir başka güzellik, bir başka yenilik meydana çıkardı ise seni manen de öyle soymak, her güzellikten başkaca mesut olmak isterim. Sabahleyin ben kaba bir adam gibi bütün bu inceliklerin üstünden atladım; gözlerim pak ve saf çıplaklığına hücum etti. Sen bana verdiğin şeyin ne kadar emsaliz olduğuna şüphe edemezsin ki...

- Ay, fena mı yaptım?

- Canım, fena yaptın demek istemiyorum....

Yemekten kalkmış, odamıza geçmiştik. Ayakta yanımda duruyor idi. Tutup dizlerime oturttum. Eteğinin belini çözerek elbiseyi de yukarıdan aşağıya sıyırdım. Gömlekle kaldı ve titreyerek, "Şimdi gel sana bekaretin ne olduğunu öğreteyim... Fakat daha yakın gel ve dudaklarını dudaklarıma ver bakayım... Oh, ha şöyle... Ah, ne tatlı ağzın var!..." diyerek kolumla vücudunu iyice göğsümün üstünde sıkıştırdım. İkimiz bir vücut gibi olmuştuk. O, olanca şehvet ve arzusuyla ellerini boynuma dolamıştı. Ben tekrar bacaklarının arasına elimi sokarak yine hayatın ve duygunun merkezi olan yumuşak tüylere gelmişim:

- Elimi hissediyor musun?

- Oh... Evet.. Evet...

- İşte şimdi dokunduğum şey bekaret denilen şeydir. Kadın, anne olmak için bu zarın yırtılması lazımdır. Bu zar yırtılırsa bakirelik biter, kadınlık başlar. Ve işte benim istediğim, dışarıdan okşayışlarla seni mümkün olduğu kadar bakire tutmaktır...

O, şüphesiz annesinin ve akrabasının olmaması nedeniyle şimdiye dek haberinin bile olmadığı kadınlık sırrına erişmiş olmanın şaşkınlığı içindeyken, ben parmağımı o çiçek tepeciğinin kadife gibi yumuşacık yüzeyine temas ettirdikçe tatlı iniltilelerle, kesik kesik solumalarla ve beğeni dolu sözlerle cevap vermeye başladı. Çok geçmeden tekrar gerildi, dikildi, boynumu beni boğacak kadar sıkmaya başladı. Sonu başı olamayan sözlerle söylendi, söylendi, nihayet birdenbire kolları gevşedi, ah etti, başı arkaya devrildi, ölü gibi hareketsiz ve dermansız kaldı. Gözümün önündeki bu muhteşem ve körpeçik vücudun bu şehvetengiz devinimlerine kayıtsız, duyarsız kalamadım; hemen çektim gömleğini çıkardım. Yırtınırcasına soyundum. Çırılçıplak bir halde onu kollarımın arasına alarak yatağıma kadar götürdüm. Ve bu çıplak ve gencecik kız bedenini kendi çıplak vücudumun üstüne yatırdım.

Kendine ancak orada gelebildi. O zaman ağzımı ağzında, bedenlerimizi çıplak ve birbirine yapışmış bir halde bulunca sevindi. Adeta o benim yaşam gücümü ve ben de onun yaşam sevincini karşılıklı olarak içimize çekip soluyorduk. Derin derin içini çekerek, "Ben ölüyorum..." dedi.

- Ölüyor musun?.. dedim. Sen mi? Aksine... Asıl şimdi yaşamaya başlıyorsun...

Vücudunu öpücüklerle, çılgın, azgın, ateşli öpüşlerle duvaklamaya başladım. Her öpüşte ısırlıyormuş gibi sıçıyordu; o da iyice hırslanmış, o da beni küçük iniltilelerle ısırmaya başlamıştı. Dudaklarımız birbirine rast geldikçe aşkın derinliklerinde boğuluyor ve çevremiz mutluluk dolu sessizliklere kavuşuyordu. Birdenbire, nasıl oldu bilmem, bacaklarının arasına sokulmuş sert başlı bir şeyin eline geçmesiyle hayretler içinde haykırdı.

Neden sonra ancak şimdi anlıyormuş gibi; "ha, şimdi anlıyorum... Demek bununla... Öyle mi? Fakat bunun imkanı yok!.. Bu nasıl sığacak?.. Ne kadar büyük...

Ben haykırarak:

- Ah, artık kendime sahip olamıyorum.. Beni deli ettin... Bak şimdi, sığar mı sığmaz mı göreceksin!... diye sırtüstü yatırdım; bacaklarını omzuma aldım. O zaman, etrafını çevreleyen tüccuklerle nefis bir görüntü veren bekaret kutusunu bir kere o katı şeyle okşadım; deli gibi oldu. İlk defa olarak çiçek tarlasını ziyaret etmekte olan bu kel çiftçi onu darmadağın etti; kıvranmaya, titremeye başladı. Benim çekildiğimi görünce vazgeçiyorum zannederek şikayete başladı; "Niçin çekildin ya?.. Canımı yakmaktan korkuyorsan hiç korkma... Ben kendim istiyorum..." diye söylenmeye ve kıcını kaldırıp indirerek benim karnıma kadar yükseltip, sürtmeye başladı. Altımda kıvranırken, bir taraftan da kollarıyla bedenimi belimden kuşatmıştı; kalçalarıyla boynumu fethetmiş, deviniyordu. "İlle... İlle isterim... Durma..." diye şikayet ediyordu.

Birdenbire bir zafer narasıyla haykırdı. Ben korkarak duraklamıştım. O doğal bir kavisle gidip gelmeye, bana yardım için kıcını götürüp getirmeye başlayarak bir taraftan da kesik, titrek bir sesle iniliyordu. "Oh!.. Yok, yok... Durma.. Allah aşkına durma!... Daha, daha... Canımı acıtıyorsun fakat Allah aşkına daha kuvvetli, daha sıkı... Beni öldür... Durma, öldür... Öldür sevgilim, öldür!... Oh, oh... Ölüyorum, ölüyorum; valla billa ölüyorum... Ay, ay... Canımı alıyorsun... Aman, aman... Oh, oh... Oo...h!..."

Ve uzun bir iniltiyle kollarımın arasında harap ve bitap süzöldü, hareketsiz kaldı.

Ah o ilk gece, ilk murada eriş... Senin o şehvet çağıldayışının bir saniyesine dünyanın bütün saltanatları yüz bin kere feda olsun!.. Kimin ki hayatında bu gece gibi tek bir gecesi bile olmamış olsun, işte o adamın dünyada hiç yaşamamış olduğuna şüphe etmemelidir.

Sabaha kadar bin delilik, bin şehvet ve zevk, mutluluk inilti-

leriyle geçirdiğimiz bu geceyi, mezarda bile gözlerimin önüne getirerek saadetle titreyeceğime yemin ederim...

Sabah uyandığım vakit kendimi gecenin o muhteşem zevklerinin vermiş olduğu yorgunlukla bitkin buldum. Fakat ilk hissim, yanı başımda vücudunu nefsinin güzelim lezzetlerine teslim etmiş olarak yatmakta olan bu genç kız bedeninin bahşettiği derin bir mutluluk oldu. Azıcık başımı kaldırarak kendisine baktım.

Fikrimce, bir kadının güzel olduğunu anlamak için sabahleyin yatağında görmelidir. Bir kadın eğer sabahleyin yatağında güzel ise, her vakit güzel olduğuna emin olmalıdır. Bu zambak ise yalnız güzel değil, şirin ve hatta tapınalısıydı. Güzelliğinden başka son derece tahrik ediciydi. Gözlerinizin önüne getiriniz ki, dün geceki son pozisyonunda uyumuş öylece kalmıştı, yalnız kolunu biraz açmış olduğundan örtü de açılmış, hoş bir şekilde gömleğinden memesinin biri açıkta kalmış idi.

Bu çıplak memenin manzarası kadar çekici hiçbir şey yoktur. Çünkü apak ve davetkar olan bu memecik, ipek saçların içine gömülmüş olan başın ve çehrenin verdiği çekimine bir hayat, paha biçilmez bir haz ilave ediyordu. Sonra, tepeciği o kadar keskin bir kırmızılıkla parlıyordu ki, adeta bir çilek denilebilirdi. Yavaşça bunun üzerine eğildim. Dudaklarımın ucunu dokundurdum. Vücudunda hafif bir titreme oldu ve memenin ucu dimdik oldu. Yorganı üzerinden çekip alarak tekrar dün geceki ameliyata başlamak elimde idi. Halbuki pek taze bir yırtıkla örselenmiş olduğunu düşünerek zevkle üzerine atılmaktan kendimi alıkoymaya mecbur hissettim. Ve uyandığı vakit kendisine bir banyo tavsiye ettim ve ceviz kadar bir süngerciği hatmi menku'na* batırarak, küçük dudakların arasına koymasını tembih ettim.

O zaman büyük ve küçük dudakların ne olduğunu kendisine anlatmak lazım geldi. Bunun için ise bir aynaya ihtiyaç muhakkak idi. Bu ayna ile bedeninin esnekliği sayesinde bu güzel

* hatmi menku': Kaynatılmış Hatmi çiçeği suyu.

hocalık görevini de yerine getirdim. Kendisine, genç kızların zevk almasını sağlayan organı, ve halbuki, yok denilecek kadar göze görünmeyen ve hiç yokmuş gibi olan bızırı gösterip anlattım. Sonra aşk mabedinin iki katlı korunağı olan büyük ve küçük dudakları gösterdim. Sonra bekaretin kolaylıkla bozulma tehlikesine karşı örtülmüş bir perde gibi olan kızlık zarını anlattım.

Ondan sonra dudaklarından bir kez daha öperek ona veda edip işime gittim. Akşamüstü döndüğümde evde her şeyi hazır buldum. Ben evde yokken zambakçık ev hanımı olmuştu. Ve oturduk, karşı karşıya yemeğimizi yemeye başladık. Söz arasında, nasılsa, konu kadınlara gelerek, kadınların erkeklere olan düşkünlüğüne dair duygular üzerine konuşmaya başladık. Ben, iki gün evvelki maceranın hatırasıyla kendisine “Bazı kadınlar vardır ki erkeklerden nefret ederler...” deyince hayretle yüzüme baktı. Ben söze devamla, “Erkeklerden nefret ederek, kadınlara hayranlık beslerler...” dedim. Zambağın daha hayretle bana baktığını görünce kendisine bu meseleyi daha ayrıntılı olarak anlatmak lazım geldi.

O zaman, her ne kadar İsa’dan 170 sene evvel kurmuş olsa da, bugün var olan toplumsal yaşamda hâlâ birçok müritleri alenen mevcut olan bu din ile bunun kurucusu olan Safo’dan bahsettim. Bu Safo, Midilli kadınlarından olup, rahibe olduğu gibi pek de güzel olmadığından kimse tarafından ilgi gösterilmeye değer görülmemiş ve kendisi de kimseyi sevmemişti. Bunun için intikam hırsıyla erkekler aleyhinde bir grup oluşturdu. Bu grubun bütün üyeleri erkekleri kollarının arasına almamaya ve seven ve sevilen olmak üzere yalnız kadınlara ilgi göstermeye yemin etmişler idi.

O zaman Zambak bana saf saf sordu:

- Ay, kadınlar kendi kendilerine ne yapabilirler?
- Sana dün parmağımla, evvelsi gün ağzımla yaptığım şeyi birbirlerine karşı pekala yapabilir ve bundan zevk alırlar... Bizde de bu çeşitten kadınlara zürefa yahut seviciler dediklerini elbette işitmişsindir...

O zaman derin derin, bir şeyi hatırlamış gibi, "Ha..." etti ve benim ısrarım üzerine anlatmaya mecbur oldu. Teyzesinin evine ara sıra Erenköyü'nden gayet şık ve zarif bir hanım gelirmiş. Bu hanımı büyük teyzesi hiç sevmediğinden her ne vakit gelse lanet edermiş. Ve küçük teyzesi ile arası pek iyi olduğundan misafirliğe kabule mecbur kalırmış... Hatta bir gün, iki teyze arasında bir kavga bile olmuş da büyük olanı, küçüğüne "Bırak şu murdar sevici karıyı..." demiş. Zambak o zaman bu sözün ne anlama geldiğini anlamamış ise de şimdi bunu anlamakta imiş...

Sonra gülerek:

- Tuhaf şey, dedi. Bu kadın beni nerede görse son derece hoş ve güler yüzlü bir şekilde davranırdı, dedi.

Ben de gülmeye başladım:

- Demek ki hoşuna gidiyormuşsun...

O zaman sakınırmış gibi;

- Aman Allah göstermesin...

Ben ise:

- Niçin? Bunda ne fenalık var güzelim? Fakat rica ederim söyle; o hanım kim oluyor, ismi nedir?

O zaman bir isim söyledi ki, beni son derece şiddetli bir hayret dalgasıyla sarstı. Bu hanım, meğer benim hikayenin başında bahsettiğim '*erkeklerden pek irite olan*' hanım imiş... O zaman birden, bir an içinde zihnimde o kadar iblisçe bir plan belirdi ki, bu yeteneğime ben bile hayret ettim: Bu erkeklerden pek irite olan hanımı Zambak'la bu eve getirtip, ona ibretlik bir ders vermek... Bu düşünce beni öylesine büyüledi ki, hemen harekete geçmekte hiçbir sakınca görmedim ve Zambak'ın eline bir kağıt, bir de kalem verip, o hanıma hitaben şöyle bir mektup yazdırdım:

"Efendim.

Şimdiye kadar teyzemin evinde karşılaştığımız zamanlarda benden esirgememiş olduğunuz teveccühünüze teşekkür etmek fırsatını yakalayamamıştım. Fakat eğer uygun görürseniz, her türlü emirlerinize amade olduğumu arz ile cevap-ı âlinizi bekliyorum."

Altına imza ile evimizin adresini ilave ettirdim ve mektubu hemen gönderdim. Zambak bunun ne demeye geldiğini merak ediyor ve bana bin türlü sualler soruyordu. Ben ise açıklama yapmayı sonraya bırakarak "Görür, anlarsın." diye cevap veriyordum.

Öbür sabah cevabın gelmesi fazla uzun sürmedi. Bu cevap, bana yazılan öbür kağıttaki el yazısının sahibi tarafından yazılmıştı. Benim üçüncü mektubuma cevaben lütfedilen cevaba karşın, anlamsızca yazılmış bu mektuba daha ilk seferinde, alelacele kaleme alınarak cevaben gönderilmiş şu satırları bugün nasıl hasetle okuduğumu tarif edemem:

"Ruhum.

Mektubunuzu aldım. İlkin sizi hatırlayabilmek için epeyce yoruldum. Fakat çıkarır çıkarmaz hemen cevap yazmaya giriştim. Bugün saat altıda sizi ziyaret edeceğime söz veriyorum."

Mektubu uzun uzun göğüs geçirerek kaldırdım. "Demek!..." diye haykırdım; demek artık o büyük nefretine rağmen elime geçecekti.

Saat beş buçukta ben de, ne bir ayrıntıyı ne de bir kelimeyi kaçırmayacak bir yerde, köşenin birinde bulunan bir aynalı dolaba saklanmıştım. Evin içinde bana ait olup, beni ele verecek her şey kaldırılmıştı. Yatak çarşafı değişmiş ve yeni konularlar amberli kolonya suyu ile kokulandırılmıştı.

Tamam altıda evin önünde bir araba durdu. Biraz sonra Naciye Hanım, evet artık ismiyle söyleyelim, hizmetçi refakatinde odaya girdi ve ilk sözü; "Yalnız mısın kuzum?" oldu. Zambak cevaben tamamıyla yalnız olduğunu söyledi. Ondan sonra ikinci olmak üzere;

- Beni görmek hoşuna gidiyor mu? sözünü söyledi.

Buna cevap olarak Zambakçık, benim tembihlerime itaaten:

- Pek çok! dedi. Sonra Zambak'ı elinden tutup ikisi de bir koltuğa iliştiler, oturdular. O zaman bir sürü soru başladı: ne olmuş, nasıl olmuştu, bu eve nereden gelmişti; bunların hepsine

tarafımdan hazırlanmış olan cevapları alıyordu. Bu cevaplarda, kendisini şüphelendirecek hiçbir şey yoktu. En sonra, "Pek memnun oldum," dedi. "O evden, o büyük teyzen olacak yaşlı cadının tırnaklarından kurtulduğuna çok sevindim. Özellikle de sen burada bulundukça seninle gece gündüz beraberiz demektir, değil mi? Lakin öncelikle söyle bakayım, gerçekten beni seviyor musun?

- Elbette... Hiç sevmeyecek olsaydım, size dün geceki mektubu yazar mıydım?

- Ah, küçük şeytan!... Beni, o küçük mektubun kamçıladığını bilemezsin...

Sonra tekrar kolundan tutup, dizlerinin üstüne oturttu. Zambak çekinerek:

- Lakin sizi rahatsız edeceğim... dedi.

- Hiçbir zaman... Of, bu oda da ne kadar sıcak...

- Siz de çok sıkı giyinmişsiniz de ondan...

- Hakkın var, boğuluyorum... Eğer kimsenin gelmeyeceğine emin olsaydım, korsemi çıkarırdım...

- İçiniz rahat olsun, hiç kimse gelmez...

Naciye:

- O halde, dedi ve hızlı bir hareketle elbisesini açtı, korsesi-nin üç dört kopçasını çözdü, kuvvetle çekip çıkardıktan sonra bir koltuğun üzerine attı ve şehvetle bir nefes aldı. Pamuklu bir penyuar ile onun üzerinde satenden elbisesi kalmıştı. Sonra Zambak'a dönerek;

- Ey sen; dedi, sen de sıkılmıyor musun?

- Hayır, baksanıza benim elbisem ne kadar ince...

Böyle demekle beraber Zambak da, hep benim direktiflerime uyarak elbisesinin kuşağını çözdü ve arkasından süzülüp düşen robdeşambırın içinden pamuklu küçük gömleğiyle ve kadife terlikler içindeki çıplak ayaklarıyla kaldı. Göğüslerinin gömleğinin altından belli olan muhteşem güzelliği Naciye'nin hırs dolu bakışlarını tahrik etmek için yeterli hatta fazla idi.

Çünkü Naciye sabırsızlanarak;

- Hele küçük sihirbaza da bakınız, diye söylenmeye başladı.

Daha on altı yaşındaki bir çocuk da, benim kadar memeleri var...

Bu sözü söylerken elini Zambak'ın gömleğinin önünden içeri soktu.

- Ah, ne harika, diye mırıldanmaya başladı. Ya gonca gibi şu ucuna da bakınız... Oh, izin verirsiniz bunları bir kerecik öpeceğim...

Ve Naciye'nin ağzı bu memelerin üzerine yapıştı. Yalnız öpmekle yetinmeyerek emdi, hatta dişleriyle biraz da ısırıldı. Bunun üzerine Zambak'ta şehvet dolu kıpırdanmalar görülmeye başladı.

- Ah çapkın, görüyor musunuz çapkını... Daha dünyaya dün gelmiş de, baksana, ağzının tadını da biliyor... Şimdi de tekini öpelim, değil mi kuzum? Çünkü belki kıskanmıştır, yazık değil mi?...

Ve ötekini öptü. Onu ilki gibi emdi ve ısırıldı.

Zambak:

- Ah, lakin ne yapıyorsunuz ya?

Naciye:

- Küçük budala... Dünyada bundan güzel daha ne vardır?

Sonra arkasındaki elbiseye kızarak;

- Melun elbise... diye haykırdı; ne kadar sıkıntı veriyor... Bütün bütün arkamdan çıkarmak istiyorum... Ne dersiniz?

- Nasıl isterseniz efendim...

- Yok, ben öyle aramızda efendimli mefendimli söz istemem...

- Lakin size nasıl hitap edeyim?

- Sadece Naciye dersin, o kadar.

Kendi üzerinde artık yalnız gömleği kalmıştı. Bu sırada Zambak, ihtiyaten olacak ki biraz geri çekilmiş, savunma pozisyonu almış gibi durmakta idi. O zaman Naciye hiddetli bir sesle:

- O da ne oluyor? Hay küçük asi hay... Yoksa karşı mı koyacaksın?..

- Kime karşı?

- Bana?

- Size niçin karşı koyayım? Bana bir kötölük yapmak istemiyorsunuz ya?

Naciye bir taraftan Zambak'ı tutup kendine çekerek:

- Yok, bilakis... Senin keyfini yapmak istiyorum. Lakin bunun için bana teslim olmak lazımdır...

- Lakin efendim...

- Efendim yok dedim sana; Naciye!

- Lakin bilmelisiniz ki...

- Bilmelisiniz ki değil; bilmelisin ki!

- O, buna hiç cesaret edemem...

O zaman Naciye kucağına almış olduğı Zambak'ın ağzını hırsıyla ağzına aldı ve dilini emmeye başladı. Ve tekrar ederek:

- Yok... Yok... Siz istemem; sen... sen diyeceksin... Canım bu gün en samimi iki dost değil miyiz?

O zaman, artık kanepeye oturmuş olan Zambak'ın önüne diz çökerek yavaşça gömleğini eliyle kaldırdı. Bir taraftan da söyleniyordu:

- Oh, ne hazine, ne hazine... Ne ahenk... Ne yuvarlak baldırlar... Ne güzel göbek... Etten değil, en usta bir heykeltıraşın kaleminden çıkmış bir mermer gibi... Dur, lütfet de bacaklarını biraz arala bakayım... Arala da, bir kerecik dudaklarım deysin...

Başı gömleğin altında kayboldu. Sonra da;

- Ne de güzel kokuyor Yarabbim... Ne de işveli şeymişsin... Verven kullanıyorsun öyle mi?

Bütün bedeninin titremekte olduğı sesinden o kadar belli oluyordu ki, ben de titremeye başlamıştım. Derken sıkılarak:

- Oh, lakin olmayacak. Soyunalım mı? demesin mi!

Zambak:

- Nasıl istersen! dedi ve bana, benim için yaptığı bu fedakarlığı gizlice anlatmak ister gibi acıklı acıklı bulunduğum dolaba doğru bir bakışı vardı ki ömrüm oldukça unutmayacağım...

Naciye ayağa kalkarak:

- Evet, soyunmaktan başka are yok... diyordu. Öncelikle pembe ipekli çoraplarını, sonra potinlerini çıkardı. Daha sonra

omzundaki kurdeleleri çözerek gömleğini de düşürdü ve altından muhteşem bir kadın vücuduyla çırlıçıplak kaldı. Dünyada bu vücut kadar orantılı bir vücut görmediğimi itiraf ederim. Zambak'ın vücudu bunun yanında bir çocuk denilebilecek kadar narin ve ince iken bu, kalçalarının, memelerinin şekil güzelliği ile bilhassa dikkate değer ve eşi benzeri bulunmaz bir kadın vücudu idi. Sonra, bu günlerde güzellik değerlerimin parlaklığına en büyük delil olarak gördüğüm bir şey varsa o da onun tüylerinin de bütünüyle duruyor olmasıydı. Bu kılların o kadar göz alıcı bir renk ve şekli vardı ki hemen koşup diz çökerek emmeye başlamak, yalamak için deli oldum. Fakat daha bunun zamanı gelmemiş olduğundan hırsıma gem vurmaya çalıştım.

Naciye banyoya sokularak;

- Haydi banyoya bakalım, dedi.

Banyo ikisinin de sığabileceği büyüklükteydi. Berrak su ikisinin de rahat rahat görünmesine izin veriyordu. Naciye, Zambak'ın vücuduna yılan gibi sarıldı. Başını omzundan geçirerek kolunun altındaki kılları ısırdı. Sonra ağzını onun ağzına uzattı. Titrek bir sesle:

- Oh, oh. Nihayet, nihayet... diyordu. Ver, Allah aşkına ver... Ağzını, dudaklarını... Dilini ver!...

Bir taraftan arzuladığı bu lezzetlere kavuşup onları tatmakla meşgul oluyorken, diğer taraftan elini dolaştırarak parmaklarıyla memelerini sıkıştırıyor, zevk şehvet içinde mırıldanıyordu:

- Oh, bu çiçekler... Ya bu çiçekler... beni nasıl eritiyor bir bilsen kuzum... ne kadar darmadağın ediyor...

Başını yarı arkaya atarak, gözlerini süzerek ve soluğunu dişlerinin arkasından ısıklık çıkarır gibi salarak:

- Lakin, sen de söylesene ya... dedi.

Zambak o zaman:

- Naciyecğim, kıymetli Naciyecğim...

Naciye şehvetinden tirtir titreyen sesiyle devam etti:

- Oh, oh... Ömrüm artıyor... Fakat daha, daha... Dur bakayım, daha keyiflenelim...

Eli memelerden kalçalara ve kalçalardan da daha aşağıya

doğru indi. Fakat orada, sınırı aşmakta tereddüt ediyormuş gibi biraz duraksadı.

- Kalbimin üstünde göğsümün nasıl çarpmakta olduğunu hissediyor musun?.. Dur bakayım, oh... Nihayet elime geçti... Ahh... Bu tabiata zevk ve hayat veren aşk guncasını nihayet elime geçirdim... İşte... işte...

Dokunuşların verdiği zevk sarhoşluğuyla titremeye başlamış olan Zambak inliyordu. O da titrete bir sesle:

- Ah.. Elin ne kadar hafif... ne kadar tatlı... dokunuyor; diye mırıldanıyordu.

- Ay, ya sen; senin ellerin nerede?...

- Lakin ben bir şey bilmiyorum ki... Bana öğretecek olursanız...

- Tuhaf şey, insanın keyiflenmeyi de öğrenmesi mi gerekir?

- Yok, bu kendi kendine, kendi kendine oluyor... Naciye... Oh, oh, Naciyeçim... Oh, öldürüyorsun beni...

- Ay, öyle ise gel banyodan çıkalım da seni bütün bütün öldüreyim... Çünkü başımı suyun içine sokamam ya!... Halbuki, parmağımın verdiği keyfi katlamak için ağzımı da kullanmam gerek...

- Çıkalım... Oda sıcaktır, üşümeyiz... Sonra halılar da var...

- Gel, seni ben kurulayım...

O zaman Naciye Zambak'ı havlu ile kurulamaya başladı. Kendi vücuduna gelince: İçindeki ateş onu kurulanmaya ihtiyaç bırakmaksızın teninin ıslaklığını emmişti. Ara sıra söyleniyordu:

- Lakin sen de beni öpsene ya... Hoşuna mı gitmiyorum, yoksa beni güzel mi bulmuyorsun?... Sen de benim kıllarımı parmaklarınla karıştırırsana!... Nasıl ateş gibi yanmakta olduğumu görmüyor musun?... Ve şimdi eğer benim sana verdiğim zevke karşı sen de parmaklarınla ve ağzınla beni zevklendirmezsen...

Zambak:

- Lakin sana söylemedim mi, ben ne yapacağımı bilmem ki... Öğretmezsen mümkün değil...

- Gel bakayım da, şimdi göstereyim...

İkisi de çıplak olarak önünden geçtiler. Naciye Zambak'ı yatağa götürüyordu. Artık her şeyi görebilecektim. O zaman genç kadının Zambak'ı yatağa ters yatırdığını, sonra karyolanın önünde yere serilmiş olan kara ayı postunun üzerine diz çöktüğünü gördüm. Sonra Zambak'ın bacaklarını araladı. Sonra, kalbi mutlaka zevk depremleriyle sarsma gücüne sahip olan o muhteşem noktaya bir bakış attı; birdenbire burun delikleri açılmış, dudakları kısılmış, dişleri ortaya çıkmış, avının üstüne atılan bir kaplan gibi ağzını yapıştırdı.

Bu öpüş, erkekle rekabet eden bir kadının zaferidir; fakat aslen kadınlık melekesi ile bu vazifeyi yerine getirmek üzere yaratılmamış olduğu için bunu, partneri olan kadına hiçbir eksiklik hissettirmeyecek şekilde yapabilmesi gerekir.

Zambak'a şehvetin verebileceği zevklerin tümünü vaat ederken Naciye, boş yere övünmüyormuş. Zambakçığının ruhunu son nefsine kadar çekmek isteyen bu müthiş ağzın altında kıvrandığını, yuvarlandığını, haykırdığını, can çekişir gibi çırpındığını kıskanmadan seyredemiyordum.

Naciye, dizlerinin üzerinde toplanmış, kalçaları topuklarına iyice oturmuş, Zambak'ın vücudunun bütün hareketlerini vücuduyla takip ediyordu. Bu hareketleriyle, kendisini seyrederken bambaşka bir hazla beni kendimden geçiriyordu. Çünkü bu hareketleri yaparken, arzusu kendi bedenine o kadar görülme-ye değer titremeler yayıyordu, bedeninin her kısmı bu titreyişlerle o kadar muhteşem pozisyonlar alıyordu ki, aktif olan taraf olmakla beraber edilgenliğin bütün zevklerine de kayıtsız kalmadığını belli ediyordu.

Nihayet her ikisinde de yorgunluk o dereceyi buldu ki Zambak yataktan kaydı, ayı postunun üzerine yuvarlandı. Aktif ve edilgen, yan yana yattılar...

O zaman Naciye, mırıldanarak:

- Şimdi de sıra benim bakalım... Bunu bana borçlusun...

Zambak'ı kendine çekerek elini tuttu ve bu eli çekip götürerek önünde, olanca güzelliğiyle zevk ve şehvete susamış olan organına temas ettirdi. Bununla birlikte Zambak, ondan almış

olduğu dersi unutmamıştı. Ve bu dersten öğrendiklerini baştan başa mükemmelen uyguladı. Şüphesiz Naciye onun beceriksizliğinden şikayet etmekte haklı idi. Çünkü mırıldanarak söylendiğini işittim:

- Lakin orası değil... Elin çok yukarıda... Yok, şimdi de çok aşağıya kaçtı... Canım, orada dimdik bir şeye rast gelmiyor musun?... İşte orasını okşamalı... İşte bu dokunuştur ki zevk verir... Ah, küçük hain, mutlaka mahsus yapıyorsun...

- Lakin temin ederim ki hayır, ben elimden geleni yapıyorum...

- Peki öyle ise elin bir kere oraya gelmiş iken tekrar niçin çekiyorsun?... İşte, mesela şimdi...

- Parmağım kayıyor da ondan...

Çılgınca arzular içinde kıvranan Naciye:

- Sen beni sevindirmeden yaşıyorsun...

Zambak o zaman sırası geldiğini anlayarak:

- Beni dinle güzelim... dedi. Başka türlü yapalım...

- Nasıl?

- Sen yatağa yat, başını arkaya aynaya doğru yatır. Ben önünde diz çökerek ağzımla yapayım...

- Nasıl istersen...

Naciye sıçrayarak kalktı ve gözleri tavanda, bacakları açılmış, bedeni yatağın şeklinden kaykılmış bir biçimde arka üstü yattı.

İşte o anda zamanın nihayet gelmiş olduğuna sevinerek ben gizlendiğim yerden çıktım. Bu sırada Naciye kalçalarını oynatıp rahat bir pozisyon alarak Zambak'a, "Böyle iyi mi?" diye soruyordu.

Zambakçık ise benim yaklaşmakta olduğumu görüp tebesümle:

- Evet, evet, pek iyi... sözlerini söyledi.

Naciye bunun üzerine.

- Ey, öyle ise kılları ikiye ayır da yanaş bakayım, dedi.

Küçük sevgilime verilen bu talimatı harfiyen yerine getirdim. Zambak sordu:

- Böyle mi?...

- Evet, ve şimdi yanaş... ağzınla... ve eğer keyfimi yerine getirmeyecek olursan seni boğacağımıza yemin ediyorum.

Ben o esnada ağzımı Zambak'ın yerine, gösterilen yere koymuş idim. Zambak'ın sahtekar bir beceriksizlikle bulamadığı o mühim yeri bulmakta zorluk çekmedim. Hele bu o kadar kolay oldu ki: Naciye'de, normalde olduğundan daha büyük, daha uzun yani daha besili idi. Bir kız memesinin emilerek uzamış ucu kadar denilebilirdi. Bu şeyi büyük bir zevk ve hazla dudaklarımın arasına alarak emmeye başladım.

Naciye'den şehvet dolu ah duyuldu:

- Ohh.. dedi; tamam... İşte gördün mü?... Eğer böyle devam edersen.... zannederim... zannederim ki bana hiç borcun kalmayacak....

Ben bütün deneyimlerimin kazanımı olan ustalığımı mükemmelen ortaya koyarak devam ediyordum. O ise memnun olmakta ve bu memnuniyetini belli etmekte devam ediyordu:

- Oh, gerçek.. diyordu; gerçekten pekiyi oluyor... Ah, küçük yalancı, bir de bir şey bilmediğini, öğrenmek lazım geldiğini söylüyordu... Lakin, tamam, tamam, işte böyle... böylece... Aman, biraz daha ağırca... isterdim ki daima böyle devam etsin.... Ah... Oh!... Dilini nasıl hissediyorum bilsen... Lakin... pek... maharetliymişsin... Şimdi de dişlerle... Oh.. Tamam... Evet... Isır bakayım... ısır... Oh, ısır... Allah aşkına, Allah aşkına ısır...

İtiraf ederim ki Naciye'ye yaptığım bu şeyden son derece zevk alıyordum. Dilime değmekte olan bu şeftaliden daha tatlısını hiç tatmamış olduğuma yemin ederim. Bu yirmi sekiz yaşındaki kadında her şey on altı yaşında bir kızdaki kadar diri ve taze idi. Görünüyordu ki erkekler bu yoldan daha nazik sevişmelerin yolunu açmak için geçmişlerdi.

Ben ise bu sevişmeleri yalnız bızıra hasretmiyordum. Çünkü bızır genç kızlarda zevk ve şehvetin merkezi ise de kadınlarda zevk yalnız oraya münhasır değildir. Altındaki deliğin de bunda büyük bir etkisi vardır. Bunun için dilim zaman zaman bu

deliğin sıcak ve zengin derinliklerine kadar iniyordu. O zaman aldığı keyfin derecesi aynı kalmakla beraber niteliği farklı bir hal alıyordu. Ve bu sırada parmağımla bızırı okşamaktan da geri durmadığımdan, aldığı zevkin gitgide artmakta olduğuna emindim...

Naciye bu hareketlere hayran, inlemekte devam ediyordu:

- Oh, bu garip... Şimdiye kadar hiç bu kadar zevk duymamıştım... Eğer bir daha yapmazsan seni bırakmayacağım... Lakin her şeyi hissediyorum. Dudaklarını... dişlerini... dilini.. Oh, eğer böyle devam edersen... artık kuvvetim kalmayacak.... Oh, ne kadar güzel... Ne kadar, ne kadar güzel... Ah, lakin mümkün değildir ki bana bu kadar zevk veren sen olasın... Allah aşkına, söyle, "Benim!" de de keyfim artsın.. Hayır, mümkün değil, çünkü bunda pek çok kadınsal tecrübe var, mümkün değil...

Naciye kalkmak için yerinden kımıldandı, fakat ben iki elimle göğsünü tutup mani oldum. Sonra da, son zevk gelmekte idi. Dilimin altında bulunan bütün şehvet kıpırtılarının bir araya toplanarak yoğunlaştığını hissediyordum. Dilimin hareketini değiştirdim. O zaman beni ele vermemesi için uzak tuttuğum bıyıklarımın okşayışı da işin içine ilave oldu. Naciye kıvrınarak haykırdı. Soluk soluğa, baygın, harap bir halde kıvranıyordu. Zamanın geldiğine iyice emin olarak kalktım, bütün bu işler sırasında büyük bir zevkle dimdik beklemekte olan yarağı, ağzımın altında açılmış olan amın içine birdenbire daldırıverdim...

O zaman Naciye'nin hayretle haykırarak kalkmaya davranışını görünce elimle göğsüne basarak bir taraftan da gidip gelmeye başladım. O kadar ki, duyduğu keyfin emsalsizliğinden hiddeti yerini zevk ve şehvete bırakarak tekrar inlemeye, tekrar feryada başladı:

- Sen kimsin... Çekil oradan... İstemem... Oh, oh... Öldürüyorsun... Ölüyorum... Sok, sok... Aman sok... Daha kuvvetli, daha kuvvetli... Öldür; öldür beni...

Bu muhteşem kadın bedeninin üzerinde, keyfin son bir şiddet ve istekle geldiğini hissediyordum. Nihayet şehvetin doruk notasına ulaşarak belimin geldiğini görünce elimle götünü çe-

virdim ve önüme domaltdım. O zaman gözümün önünde açılmış olan elmas gibi götün karşısında beş altı defa gidip gelerek döktüm, saçtım... Yorgunluktan harap bir vaziyette üstüne düştüm. Ve bir hafta evvel bana erkeklerden o kadar nefret ettiğini ilan eden bu güzel ve nefis kadına bir hafta sonra bu harekette bulunacak kadar mesut olmakla memnun kalarak, yanaklarından, dudaklarından öpmeye başladım.

O ise iki kadın arasında ne kadar mükemmel olursa olsun siki kin teması ve hele hele içine girmesi söz konusu olmaması nedeniyle güdük kalan zevkin böylece tatmin edilmesine memnun ve müteşekkir, öpücüklerimi bana iade etti. İşte Zambak sayesinde Naciye'yi böyle elde ettim. Ve bundan sonra yine Naciye'nin Zambak'a her gün çoğalan tutkusu sayesinde, Naciye'yi de Zambak gibi elimde böyle tuttum...

SON

اورادن ... ایسته م ... اوخ ، اوخ ... اولدیر ییورسک ..
 اولیورم ... صوق ، صوق ... امان صوق ... دها قوتلی ،
 دها قوتلی ... اولدیر ؛ اولدیر بنی ...

بو محشم قادین وجودینک اوزرند ، کیفک صوک
 بر شدت و تهلاک ایله کلدیکنی حس ایدیوردم ؛ نهایت
 بلك کمال شهوت ایله کلدیکنی کورمرك ، المله کوتی
 چویردم ، و اوکه طومالتم ؛ اوزمان ، کوزمک اوکنده
 آچلمش اولان الماس کی کوتک قارشیسند ، بش آلتی
 دفعه دها کیدوب کلهرک ، دوکدم ، صاچدم ... خراب
 وتباه ، اوزرینه دوشدم ؛ وبرهفته اول ، بکار کلردن
 اوقدر نفرت ایتدیکنی اعلان ایدن بوکوزل ونفیس قادینه
 بر هفته صوکره بوحرکنده بولنه جق قدر مسعود اولمقلا
 ممنون قاله رق ، یاناقلرندن دوداقلرندن اویمکه باشلادم .

اوایسه ، ایکی قادین اره سند نه قدر مکمل اولورسه اولسون
 سیکک تماسی وباخصوص دخولی اولمديغندن ینه یاقص قلان
 ذوقک بویله اتمام ایدلسنه ممنون ، ومتشکر ، بوسه لری بکا
 اعاده ایتدی ... ایشته زنبق سایه سند ، ناجیه یی بویله الده
 ایتدم ، وبوند نصوکره ، ینه ناجیه نك زنبقه هرکون چوغالان
 منتونیتی سایه سند ، ناجیه یی ده زنبق کی المده بویله طوتمدم .

صوک

عشقنه ، سويله ، « بن ايم » دى ده كيفم آرتسون ...
 خاير ، ممكن دكل ، چونكه بونده پك چوق قادين فنى
 وار ، ممكن دكل ...

ناجيه قالقمق ايچون يرن دن قلداندى ؛ فقط بن ايكي
 المله كوكنى طوتوب مانع اولدم ؛ صوكرده ، صوك
 ذوق تقرب ايتكمه ايدى . ديلك التمه بولسان بتون
 اعضاى شهوتك تقبض ايتديكنى حس ايدىوردم ؛ ديلك
 حركتنى تزويد ايتدم ، اوزمانه قدر شاهد اولق اوزره
 طوتمش اولديغم بيقلمك نوازشنى ده علاوه ايتدم ؛
 ناجيه قيورانهرق حايقردى ، صوكره ، صولوق صولوغه ،
 بايغين ، خراب بر حالده قيورانيوردى ؛ وقتك كلديكنى ايجه
 اكلايهرق ، قالقدم ؛ بتون بو عمليات ائناسنده ، صلابت
 كاماه ايله منتظر ذوق طوران ياراغى . آغزىمك التمه
 آچلمش اولان عامك ايچنه بردنبره طالدير يويردم ...

اوزمان ناجيه نك حيرتله حايقرمق قالقمغه طاورانديغنى
 كورنجيه ، المله كوكنه باصهرق ، برطرفدن كيدوب كلمكه
 باشلادم ؛ او قدركه ، طويدىنى كيفك امثالسىزلكندن
 حدتى مبدل ذوق و شهوت اولهرق ، تكرار اينكله مكه ،
 تكرار فرياده باشلادى : — سن كيمسك ... چكيل

سکز ياشنده کی قادنده هرشی اون التی ياشنده بر قزده کی
 قدر صلب و کنج ایدی؛ کورونیوردی که، ارککلر بویولدن
 دها نازک نوازشلرک یولنی آچق ایچون کچمشلردی .
 بن ایسه بونوازشلری یالکز بضره حصر ایتیموردیم؛
 چونکه بضرکنج قزلرده مرکز شهوت و ذوق ایسه ده
 قادینلرده ، ذوق یالکز اورایه منحصر دکلدر ؛ التده کی
 دلیکک ده بونده بویوک بردخلی واردر ؛ بونک ایچون ،
 ديلم وقت وقت بو دلیکک صیجاق و زنکین اعماقنه قدر
 اینیوردی ؛ اوزمان کیف ، مساوی قالمقنه برابر طبیعتی
 تبدیل ایدیوردی؛ و بو ائنده پارماغمه بضری اوقشامقدن ده
 خالی قالدیغمدن چوغالدیغنه امینم ...

ناجیه بو حرکتلره حیران ، ایکله مکده دوام
 ایدیوردی : — اوخ ، بو غریب ... شمدی یه قدر هیچ
 بو قدر ذوق طویمه مشدم ... اکر بر دها یامازسهک سنی
 براقیه جغم ... لکن هر شیئی حس ایدیورم ، دوداقلرکی ...
 دیشلرکی ... دیلکی ... اوخ ، اکر بویله دوام
 ایدرسهک ... ارتق قوتم قالمیه جق ... اوخ ، نه قدر
 کوزل ... نه قدر ، نه قدر کوزل ... آه ، لکن ممکن
 دکلدرکه بکا بو قدر ذوق ویرن سن اولهسک ... الله

ناجیه بر آه شهوت اظهار ابتدی : — اوخ ، دیدی ؛
 تمام ... ایشته کوردکی ؟ ... اگر بویله دوام ایدرسهك ...
 ظن ایدرم ... ظن ایدرم که بکا هیچ بورجك قالیه جق ...
 بن بتون تجارب متادیه مك محصولی اولان برمهارت
 مکمله ایله دوام ایدیوردم ؛ او ایسه ، منون اولمقدمه
 و اظهار منونیتده دوام ایدیوردی :

— اوخ ، کرچك ، دییوردی ، کرچك پك ابی
 اولیور ... آه . کوچوك یالانچی برده برشی بیلمدیکی ،
 اوکرتمك لازم اولدیغنی سویلیوردی ... لکن ، تمام ،
 تمام ، ایشته بویله ... بویله جه ... امان براز دها آغرجه
 ایستردم دائما بویله دوام ایتسون ... آه ... اوخ ... !
 دیلکی فصل حس ایدیورم بیلسهك ... لکن ... پك ...
 ماهر مشسك ... شمعی ده دیشلرله ... اوخ ، تمام ...
 اوت ... ایصیر باقیم ... ایصیر ... اوخ ، ایصیر ...
 الله عشقنه ، الله عشقنه ایصیر ...

اعتراف ایدرم که ناجیه به یادیغم بوشیدن صوك درجه
 ذوق آلیوردم ؛ دیله تماس ایتمکه اولان بو شفتالیدن
 دها لطیفی هیچ طاتماش اولدیغمه یمین ایدرم ؛ بوپکر می

راحتلا شەرق زنبەقە « بۆيلە ايىمى ؟ » دېە سۈر يۈردى .
 زنبەققا ايسە ، بىم تەقربى كۈرۈپ تېسىملە : — اوت ،
 اوت ، پىك ايى ... سۈزلىرى سۈيلىدى .

ناجىيە بونىك اوزرىنە : — اي ، اويلە ايسە ، قىللىرى
 ايكى يە آيىردە ياناش باقىم ، ديدى .

كوچوك مېھمە وىرىلن بو تەلىماتى خرفىا اجرا
 ايتىم ؛ زنبق سۈردى ؛
 — بۆيلە مى ؟ ...

— اوت ، وشىمدى ... ياناش ... اغزىكلە ... و اكر
 كىفى كىتىرمىيەك اولورسەك سى بوغەجفمە يىمىن ايدەزم .
 بن اغزىمى او ائنادە زنبق يىرە ، كوسترىلن برە
 قويمىش ايدىم ؛ زنبق ياپمە بىجر كىزلىكلە بولەمدىنى مېم
 شىئى بولمىدە دوچار مشكلات اولمادىم ؛ باخسوس بو او
 قدر قولاي ايدىكە ، ناجىيەدە بوشى على العادە اولدىغىدن
 دىھا بويوك ، دىھا اوزون يعنى دىھا بىلى ايدى . برىز
 مەسنىك امىلەرك كىب صلابت ايتىش اوجى دىلە بىلردى .
 وبوشىئى كال حظ و ذوق ايلە دوداقلرك ارەسنە آلەرق
 اممەك باشلادم .

— لکن تامین ایدرم که خایر ، بن المدن کلنی
یایورم ...

— یکی او یله ایسه ، الک بر کره اوراده ایکن تکرار
نیچون چکیورسک ... ایشته ، مثلاً ، شمدی ...

— یارماغم قایورده اوندن ...

چیلغجه ارزولرک ایچنده قیورانان ناجیه : — اوخ.
سن بنی سوندیرمهدن یاقیورسک ...

زنبق اوزمان صرءسی کلدیکنی اکلایه رق : — بنی
دیکله کوزلم ... دیدی ؛ باشقه درلو یاپه لم ...

— فصل ؟ ...

— سن یاتاغه یات ، باشکی ارقه یه آینه یه دوغری
یاتیر ، بن اوککده دیز چوکه رک اغزمله یاپه لم ...

— فصل ایسترسه ک ...

ناجیه صچرایه رق قالقدی ، وکوزلری طءوانده ،
باجاقلری آچلمش ، وجودی یاتاغک شکلندن تدورایتمش
اولدیفنی حالدء ارقه اوستی یاتدی .

ایشته او آنده ، وقتک نهایت کلدیکنه ممنون اوله رق .
بن کیزلندیکم یردن چیقدم ؛ بوئانده ناجیه قیچنی اویناتوپ

فاعل اولمقله برابر مفعولیتك بتون ذوقلرینه بیکانه قالمدینی
تظاهر ایدیوردی .

نهایت ایکسندمه یورغونلق او درجهیه چیقدی که،
زنبق یاتاقدن صیرلدی، آبی پوستنه یووارلاندی؛ و فاعل
ومفعول یان یانه یاتدیلر ...

اوزمان ناجیه ، میرلدانهرق : - شمدی ده صره بنم
باقلم ... وبوکا بورجلیسك ...

زنبق کندینه چکرك الی طوتدی، وبوالی چکوب
کوتورهرك اوکنده تاج لطیفله منتظر ذوق وحظ طوران
آلتنه تماس ایتدیردی . لکن زنبق بندن آلدینی درسی
اونوتمامشدی ، و بودرسی باشدن باشه مکمل یابدی ؛
شبهه سز ناجیه اونك بحرکسز لکندن شکایت حقلی ایدی،
زیرا میرلدانهرق سولمندیکنی ایشتم : - لکن اوراسی
دکل ... الک چوق یوقاریده ... یوق، شمدی ده چوق
اشاغیه قاچدی ... جانم اوراده دیم دیک برشینه راست
کلیورمیسك ؟ ... ایشته اوراسنی اوقشاملی .. ایشته
بوتماسدرکه ذوق ویرر ... آه کوچوک خائن ، مطلقا
مخصوص یاپیورسك ...

بوکولمىش، ديشلرى رعشه ناك بر حالمه، شكارينه آتيلان
برقلان كې آخزىنى ياپىشىدىردى.

بو نوازش، ار ككه رقابت ايدن قادينىك بر مظفريتيدره؛
يال كز، مهارت و سرعتله، و اصول ايله، خالق اولونماش
اولدىنى بو وظيفه يى نىزدنده ايفا ايتىك ايسته دىكى قادينه هيچ
براسف و يرميه جك صورتده ايفا ايدى بيلمى لازمدر.
زنبقه شهوتك بتون اذواقنى وعد ايدى ركن، ناجيه
بيهوده يره اوكونمىورمش؛ زنبق جغمك روحنى صوك
نفسنه قدر چككمك ايسته ين بو مدهش اغزك التنده.
قيوراندىغنى، يووارلاندىغنى، حايقيردىغنى، جان چكىشير
كې چرپندىغنى. قيصقانه دن سىر ايدى مېوردىم.

ناجيه، ديزلرينىك اوزرندىم طوبلانمش، قىچى
طوبوقلرينه ايجه او طورمش، زنبقك وجودينىك بتون
حركتلرني وجوديله تعقيب ايدىيوردى؛ بو ائنادى،
كندىسنى سىر و تماشا ايتىكده باشقه بر حظ و مستى بخش
ايدىيوردى. چونكه، بو حركتلرى ياپاركن، ارزو كندىنه
او قدر جالب نظر رعشه لر و يرييوردى، وجودينىك
هر قسمى بورعشه لرله او قدر لطيف شاكلر آليوردى كه،

صره سویلنیوردی :

— لکن سندن بنی اویسهك نه یا ... خوشکه می
کیتیمورم ، یوقسه بنی کوزلی بولیورسك ؟ ... سندن
بنم قیللرمی یارماقلرکه قاریشدیرسهك آ ... نصل آتش
کبی یانمده اولدیغمی کورمیورمیسك ؟ و شمدی اگر بنم
سکا ویردیکم کیفه قارشى اگر سندن یارماقلرکه و آغزکه
کیفمی کتیرمزرسهك ...

زنبق — لکن ، سکا سویلدمی ، بن نه یاپیله جغنی
بیلمکه ... اوکرتمزسهك قابل دکل ...

— کل باقیمده شمدی کوستریم ...

ایکیسی ده چپلاق اولارق اوکدن کچدیله ؛ ناجیه
زنبقی یاتاغه کورتوریوردی ؛ ارتق شمدی هرشیئی کوره
بیله جکدم ؛ او زمان کنج قادینك زنبقی یاتاغه آیقوری
یاتیردیغنی ، صوکره قاریوله نك اوکنده یرم سرلمش اولان
قره آبی پوستنك اوزرینه دیز چوکیدیکنی کوردم ؛ ده
صوکره ، یاواشجه باجاقلری آچدی ، قلبی مطلقا اهتزازه
کتیرمک خاصه سنه مالک اولان او محل لطیفه برنظر آتدی ؛
صوکره بردنبره ، برون دلیکلری آچلمش ، دوداقلر

— ای ، سن ، سنك اللارك زرده ؟ ...
 — لکن بن برشی بيلمیورم که ... بکا او کره ته چک
 اولور سه کز ...

— تحف شی، انسان کیفلنمکی ده او کر نمکی لازم
 کلیر ؟

— یوق، بو کنديکندينه، کنديکندينه اوليور ...
 ناجیه .. اوخ، اوخ، ناجیه جکم ... اوخ، اولدير ییورسک
 بنی ...

— ای ، اوليله ايسه ، کل بانیودن چيقه لم ده سنی
 بتون بتون اولديریم ... چونکه باشمی صو ایچنه
 صوقه مام یا ... حالبوکه ، بارماغمک ویردیکی کیفی تزید
 ایچون اغزمک ده لزومی وار .

— چيقه لم ... او طه صیجا قدر ، اوشومه یز ...
 صو کره حاولیلر ده وار ...

— کل سنی بن قورولهیم ...
 او زمان ناجیه زنبقی حاولایله قورولامغه باشلادی ؛
 کندي وجودینه کلنجه ایچنده کی آتش اونی قورولانمغه
 محتاج براقادان تنك رطوبتنی معص ایتمشدی ؛ ازه

ایدمرک : — لکن ، سنده سویلسهک نه یا... دیدی.
 زنبق او زمان : — ناجیه جکم ، قیمتی ناجیه جکم...
 ینه اوترمک و پرشوت سسله ناجیه دوام ایتدی : —
 اوخ ، اوخ ... عمرم آرتیور ... فقط دها ، دها ...
 طور باقیم ، دها کیفلم ...
 و الی مملردن قالچلره ، قالچلردن دها اشاغی ایندی،
 لکن اوراده ، حدودی کچمەدن متردد کی براز توقف
 ایتدی .

— قلیکک اوستنده کوسمک نصل چارپدیغنی حس
 اییدیورمیسک ؟... دها صوکره ، طور باقیم ، اوخ ،
 نهایت ، نهایت المه کچدی ... آه بو طبیعتی ذوق و حیات
 ویرن غنجه عشقی نهایت المه کچیردم... ایشته... ایشته...
 تماسک حظومستیسيله تتره مکە باشلامش اولان زنبق
 ایلکوردی ؛ اوده تترهک بر سسله : — آه الک نه قدر
 حقیف ، نه قدر طاطلی ، نصل تماس اییدیور ... دیه
 سویلندی .

— دها چابوق ، دها قوتلی ایسترمیسک ؟...
 — خایر ، خایر ، بویله پک ایی ...

دیدى .

بانيو ايکيسنى ده استيعاب ايتدى ، شفاف صو
ايکيسنك ده راحت راحت کورنمسنه مساعده ايديوردى ؛
ناجيه زنبقك وجودينه ييلان کي صارلدى ، باشنى
اوموزندن کچره رک ، قولنك آلتندە کي قىلئرى ايسردى ،
صوکره آغزىنى اونك آغزىنه اوزاتدى ، و تترەك بر
سسلە : «اوخ ، اوخ ، نهايت ، نهايت ...» دىيوردى .

— وير ، الله عشقنه ، اغزى کي ، دوداقلرى کي ...
ديلى کي وير ...

و بر طرفدن بو ايسـتـه دىکـى لذتـلـره نائل اولوب اونلرله
مشغول ايکن دىکر طرفدن قولنى طولاشديرەرق ، اليه
مهـلـرىنى طوتـيـور ، ذوق و شهوتله ميرلداغمه دوام
ايدىيوردى :

— اوخ ، بو چيچکلر ... يا بو چيچکلر ... بنى نه
قدر خراب ايدىيور ، بيلسهك کوزم ... نه قدر خراب
ايدىيور ...

باشنى نيم آرقه سنده ايايهـرق ، کوزلىرىنى نيم قاپايهـرق ،
و نفسى ديشلىرىنك آره سندن ايضيق چيقارر کي صرف

آجیقلی یولوندیغیم دولابه دوغری بر باقیشی واردی که
عمرم اولدجه اونو تیه جفم...

ناجیه ایاغه قالقه رق : — اوت ، صویونمقدن باشقه
چاره یوق ... دیوردی ؛ اولا پنه اییکلی چورابلرینی ،
صوکره بوتینلرینی چیقاردی ؛ ده صوکره اوموزنده کی
قورده لهری چوزه زک کو ملکنی ده دوشوردی و آلتدن
محتشم بر قادین وجودیله چریل چپلاق ظهور ایتدی .
دنیا ده بو وجود قدر متناسب بر وجود کورمدیکمی اعتراف
ایده رم ؛ زنبقک وجودی بونک یانسه بر چو جوق
دینه جک قدر نارین و اینجه ایکن ، بو قالجه لرینک ، مملرینک
ثروت شکلی ایله بالخاصه شایان دقت و مستثنا بر قادین
وجودی ایدی ؛ صوکره ، بو کونلرده قدرمک پارلاقلغنه
اک بیوک دلیل اولمق اوزره تلقی ایتدیکم شی وارسه اوده
اونک تویرلی ده کاملاً موجود اولمی ایدی ، بو قیللرک او
قدر لطیف بر رنگ و شکلی واردی که همان قوشوب ، دیز
چو که رک امک ، یالامق ایچون دلی اولدم . فقط ده بوکا
وقت کله مش اولدیغندن حرصی تسکین ایچون چالیشدم .
ناجیه بانویوه صوقوله رق : — هاییدی بانویوه باقم ،

وتكوار ايدمرك :

— يوق ، يوق ... سز ايسته م ، سن ... سن
 ديه جكمك ... جانم بوكون اك صميمي بردوست دكلى يز؟
 او زمان ، اوطورمش زنبقك اوكنه ديز چوكهرك
 ياواشجه كوملكنى اليه قالدirdى ، برطرفدن سويلنيوردى:
 — اوخ ، نه خزينه ، نه خزينه ... نه تناسب ... نه
 يووارلاق بالديرلر ... نه كوزل كوك ... اتدن دكل ، اك
 اوسته بر هيكل تراشك قلمندن چيقمش بر مرمركي ...
 طور ، لطف ايتده باجاجقلىنى براز آچ باقهيم ... آچ ده
 بر كره جك دودا قلم دكسون ...
 باشى كوملكك آلتنه كirdى .

— صوكرده نه كوزل قوقيور ، ياربم ... نه ده شوخ
 شيمشك ... وهره من قوللانيورسك اويله مى ؟
 بتون وجوديله تتره ديكنى سسى او قدر اظهار
 ايديوردى كه بنده تتره مكه باشلامشدم ؛ ديركن صقيه رق:
 — اوخ ، لكن اوليه جق . صوينه لم مى ؟ — ديمسونمى ؟
 زنبق «نصل ايستر سلك!» ديدى ، و بكا بنم ايچون
 ياپدني بو فداكارلنى احساس ايتك ايستركي آجيقلى

مدافعه وضعیتنده کبی طور مقده بولونمش ایدی ؛ اوزمان
ناجیه برصدای حدتله :

— اوده نه اولبور ؟ های کوچوک عاصی های ...
یوقسه مدافعه ده می بولنه جقشک ؟ ...

— کیمه قارشى ؟

— بکا ؟

— سزه قارشى نیچون مدافعه ایدیم ؟ بکابر فنالق
یاپمق ایسته میورسکنز یا ؟

ناجیه برطرفدن زنبقی طوتوب کندینه چککرك :
— یوق بالعکس ... سنک کیفکی یاپمق ایسته یورم ،
لکن بونک ایچون بکا تسلیم اولهک لازمدر ...
— لکن افندم ...

— افندم یوق دیدم سکا ، ناجیه .

— لکن ، بیلملیسکنز که ...

— بیلملیسکنز که دکل ، بیلملیک که ...

— او ، بوکا هیچ جسارت ایدم ...

اوزمان ناجیه قوجاغنه آلمش اولدینی زنبیک
اغزینی کاملاً اغزینه آلدی ؛ ودیلنی امکه باشلادی ؛

و اوته کنی اوپدی ، و اوئی ده برنجی کبی ، امدی
وایصردی .

زنبق — آه ، لکن نه یاییورسکزیآ ؟
ناجیه — لکن سنی سویورم ، کوزم ... سنی
ایلك کوردیکم کون اکلامدکی که سکا عاشق اولمشدم ...
زنبق — قادین قادینه عاشق اولورمی ایمش ...
ناجیه — کوچوک بدلا ... دنیاده بوندن ایی
باشقه نه واردر ؟

صوکره ارقه سنده کی البسه یه قیزه رق : — ملعون
البسه ... دیه حایقیردی ؛ نه قدر صقندی ویریور ...
بتون بتون ارقه مدن چیقارمق ایسته یورم ... نه دیرسکز ؟
— نصل ایسترسه کز افندم ...
— یوق ، بن اوپله اره مزده افندم مفندم ایله سوز
ایسته مم ...

— لکن سزه نصل خطاب ایدیم ؟
— ساده جه ناجیه دیرسک ، او قدر ..
کندی ارقه سنده آرتق یالکز کوملکی قلمش ایدی ؛
بواننده زنبق ، احتیاطاً اوله جوق که ، براز کری چکلمش ،

ناجیه نك نظر حرصنی تحريك ایچون کافی ، حتی فضله
ایدی .

چونکه ، ناجیه صبرسزلانهرق : — هله کوچوک
سحر بازه باقارمی سیکز؛ ديه سویلنمکه باشلادی ؛ دها اون
آلتی یاشنده بر چوجوق ده، بنم قدر مهلری وار
بوسوزی سویلرکن ، النی زنبقك کوملکنك
اوکندن ایجری سوقدی .

— آه نه خارقه، ديه میرلداغنه باشلادی ؛ یاغنیجه کی
شو اوچنده ده باقکز ... اوخ ، مساعده ایدرسه کز ،
بونلری بر کره جك اوپه جکم ...

وناجیه نك اغزی بو مهلرك اوزرینه یاپیشدی ؛
ویالکز اوپمکه قانع اولیهرق ، امدی ، حتی دیشلریله
برازده ایصیردی ، اونك اوزرینه زنبقده بر حرکت
شهوت پیدا اولدی .

— آه چاپقین، کوریورمی سکز چاپقینی ... دها
دنیا یه دون کلش ده ، باقسهك آ ، اغزینك طاذینی ده
بیلور ... شمیدی ده اوته کنی اوپهلم ، دکلی کوزم ؟
چونکه بلکه قیصقاعشدر ، یازق دکلی ؟ ...

صیجاق ...

— سزده چوق صیقی کینمشکرده اوندن ...

— حقك وار ؛ بوغولپورم ... اکر کسه کلیه جکته

امین اولسه یدم ، قورسه می جیقارردم ...

— مستریخ اولکنز ، هیچ کسه کله مز ...

ناجیه : — او حالده، دیدی . و سرعتلی بر حرکتله
بتون البسه سی آچدی ، قورسه سنك اوچ درت قوبچه سنی
چوزدی ، قوتله کندینه چکدی ، صوکره جیقارم رق بر
قولتوغك اوزرینه آتدی . و شهوتله بر نفس آلدی ؛
ارقه سنده باتیسیت بر په نیوارایله اونك اوزرنده ساتندن
البسه سی قالمشدی . صوکره زنبغه دونه رك : — ای سن ،
دیدي ؛ سن ده صیقلیمورمیسك ؟

— خایر . باقسه کز آ بنم البسه م نه قدر خفیف ...

بویله دیملکه برابر ، زنبق ده ، هپ بنم تنیهلر مه
اطاعة البسه سنك قوشاغنی چوزدی ؛ وارقه سنندن
سوزولوب دوشن روب دوشامبرك ایچندن بانیست کوچوک
کوملکیله قدیفه ترلیکلر ایچنده چبلاق ایاقلریله ظهور
آتدی . کوکسنك اپکی شکل لطیفی کوملککک التهنین

تنبیهلرہ اطاعت: « پک چوق ! » دیدی ؛ صوکرہ زنبی
 الندن طوتوب ایکسده بر قولتوغه ایلشدیلر ؛ اوطوردیلر ،
 اوزمان بر سوری سؤال باشلادی ؛ نه اولش ، نصل
 اولمشدی ، بو اوه نرەدن کلمشدی ، بونلرک هپسنه بنم
 طرفدن ترتیب ایدلمش جوابلری آلیوردی ؛ بوجوابلرده
 کندیسنه شهبه ویره جک هیچ بر شی یوقدی ، اک صوکرہ :
 « پک غمون اولدم ، » دیدی ؛ « او اودن ، او بویوک تیزمک
 اوله جق عجزه نك طرناقلرندن قور تولدیغکه چوق
 سئویندم ؛ باخصوص که بوراده بولوندجه سنکله کبجه
 کوندوز برابرز . دیمکدر ، دکلئ ؛ لکن سويله اولدن
 باقیم ، کر جکدن بنی سویورمیسک ؟ ... »

— البته ... هیچ سومیه جک اولسه یدم ، سزه دون
 کیجه کی مکتوبی یازارمیدم .

— آه کو چوک شیطان ... بنی او مکتوبک نصل
 قامچیلادیغنی بیله مزسک ... صوکره ، تکرار قولندن
 طوتوب ، دیزلرینک اوزرینه اوطورتدی ، زنبق چکینه رک :
 « لکن سزی راحتسز ایده جکم ... » دیدی .

— هیچ بر وقته ... اوف ، بو اوطهده نه قدر

ایدیورم. بوکون ساعت آلتیده سزی زیارت ایده جکی
وعد ایدرم.

مکتوبی کال ظفرله قالدیرم رق : « دیمک ! » دیه
حایقردم ؛ دیمک ، ارتق اونفرت عظیمه یه رغماً اله
کجه جکدی .

ساعت بش بحقده بندم ، نه بر تفصیلاتی ، نده بر
کله بی غائب ایتیه جک بر موقعده ، گوشه نک برنده بولنان
بر آینه لی طولابه صاقلانمشدم ؛ بکا دائر اوک ایچنده هر
علامت قالدیرلشدی ؛ یاتاق چارشافلری دیکشمش ،
وقونیلانلر عنبرلی قولونیا صوی ایله تعطیر ایدلشدی .

تمام التیده اوک اوکنده بر عربّه توقف ایتدی ؛ بر
از صوکره ، ناجیه خانم ، اوت ، ارتق اسمیه سویلیلم ،
خدمتچی دلالتیه اوطه یه کیردی ، وایلك سوزی :
« یالکزمیسک کوزم ؟ » اولدی ؛ زنبق جواباً کاملاً یالکز
اولدیغنی تأمین ایتدی : اوندن صوکره ایکنجی اولق
اوزره :

— بنی کورمک خوشکه کیدیورمی ؟

سوزینی سویلیدی ؛ بوکا جواباً زنبقچق ؛ بسم

افندم .

شمیدی به قدر تیزه مک اونده تصادفلر مزده بکا ابدال
ایتدی ککز توجهمکزه مقابله ایتک فرصته نائل اولاماشدم ؛
فقط اگر موافقت بیورر سه کز هر درلو امرلر کزه آماده
اولدیغی عرض ایله جواب عالیکنزه منتظرم .

الته امضا ایله اومزک ادره سنی علاوه ایتدیردم ؛
و مکتوبی همان کوندردم ؛ زنیق بونک نه دیتک ایستدیکنی
م ابق ایدیور و بکا بیک درلو سؤاللر صور بیوردی ؛
بل ایسه ایضاحاتی تأخیر ایدم رک « کورر ، اکلار سک . »
دییه جواب ویریوردم .

او برصباح جواب بکتمدی ؛ بوجواب بکا یازیلان
کاغده ، ینه اویازی ایله ایدی ؛ بکا اوچنجی مکتوبه
مقابل عنایت ایدیلن جوابه بدل ، ایلک ومعنا سز بر
مکتوبه مقابل همان استعجال ایله کوندریلن بو سطرلری
بوکون نصل حسدله او قودیغی تعریف ایدم .

روح ،

مکتوبکزی آلدیم ؛ اولدن سزی تخطر ایچون ایجه
یورولدیم ، فقط تخطر ایدر ایتمز ، همان جوابه مسارعت

ایدردی ... دیدی .

بنده کولکه باشلادم . — دیمک که خوشنه
کیدییورمشمک ...

او زمان اجتناب ایدر کی : — امان الله کویستر -
مسون ...

بن ایسه : — نیچون ؟ بونده نه فالق وار کوزملم ؟
فقط ، رجا ایدرم ، او خاتم کیم اولیور ، اسمی نه در ؟
او زمان براسم سویلیدی که ، بنی صولک درجه شدید
بر صدمه حیرت ایله خراب ایتدی ؛ بو خاتم مکر ، بنم
حکایه نیک باشنده بحث ایتدیکم « ارککلردن پک چوق
نفرت ایدن » خاتم ایمش ... او زمان ، بردن بر آن ایچنده
دماغمده او قدر ابلیسانه بر تصور پیدا اولدی که ، بو
استعدادمه بن بیه حیرت ایتدم ؛ بو « ارککلردن پک
چوق نفرت ایدن » خانی زنبقه بو اوو جلب ایدوب ،
اوکا بر درس عبرت ویرمک ... و بو تصور بنی او قدر
مسحور ایتدی که ، همان اجرا سنده بر باس کورمدم ؛
وزنبقک اله بر کاغد برده قلم ویروب او خانمه خطاباً
شویله بر مکتوب یازدیردم :

قادينلر كندى كنديلرينه نه ياپه بيليرلر ؟

— سكا دون يارماغمله ، اولسى كون اغزمله ياپديغ
شيئي بربرلرينه قارشى پك اعلا ياپه بيلير وتلذذ ايدرلر...
بزدهده بونوع قادينلره ظرفا ، ياخود سويجى ديدكلرينى
الته ايستمشكدر ...

او زمان درين درين برشى تخطر ايديورمش كې :
« ها ... » ايتدى ؛ وبنم اصرارم اوزرينه اكلامغه مجبور
اولدى ؛ تيزه سنك اوينه ارده صره ارن كويندن غايت شيق
و ظريف بر خانم مسافر كليرمش ؛ بو خانمى بويوك
تيزه سى هيچ سومه ديكندن هر نه وقت كلسه لغت ايدرمش ،
و كوچوك تيزه سى ايله ارملرى پك ابي اولديغندن قبوله
مجبور اولورمش ... حتى بر كون ، ايكي تيزه ارده سنده
بر غوغا بيله اولمش ده بويوك كوچوكه : « براق شو
مردار سويجى قارى يى ... » ديمش : زنبق او زمان بو
سوزك نه ديمك ايسته ديكنى اكلامامش ايسه ده شمى
بونى اكلامقده ايمش ...

صوكره كوله رك : — تحف شى ، ديدى ؛ بوقادين
نى نروده كورسه صوك درجه التفات و تبسم ايله معامله

انتقال ایتمه قادینلرک ارککلره قارشى حس ایتدکلری
 ابتلایه دأرقو نوشیوردق؛ بن ایکی کون اولکی ماجرانک سوق
 تخطریله، کندیسینه «بعض قادینلر واردرکه ارککلردن
 نفرت ایدرلر...» دینجه حیرتله یوزیمه باقدی؛ بن دوام
 ایدرک «ارککلردن نفرت ایدرک، قادینلره مفتونیت
 بسلرلر...» دیدم؛ زنبقک ده حیرتله بکا باقدیغنی کورنجه
 کندیسینه بو مسئله بی ده ایضاح ایتک لازم کادی...

اوزمان هر نه قدر میلاد عیسادن ۱۷۰ سنه اول تأسس
 ایتمشه ده، بو کونکی جمعیت حاضرده برچوق مریدلری
 الآن موجود اولان بودین ایله بونک مؤسسہ سی اولان
 صافودن بحث ایتدم؛ بو صافو مدللای قادینلردن اولوب،
 راهبه اولدیغنی کبی پک ده کوزل اولدیغندن کسه طرفندن
 شایان محبت کورولمه مش و کندیسى ده کسه بی سومه مشدی؛
 بونک ایچون حرص انتقام ایله ارککلر عاپهنده بر جمعیت
 تشکیل ایتدی؛ بو جمعیتک بتون ارکانی ارککلری
 قوللرینک ارسنه آلامغه وعاشق ومعشوقه اولق اوزره
 یالکز قادینلره التفات ایتمه یمین ایتشلر ایدی.

اوزمان زنبق بکا صافدرونانه صورتی : — ای

بر بانیو توصیه ایتمدم، و جوین قدر بر سونکر جکی ختمی
منقوعنه باطیره رق، کو چوک دوداقلرک اره سینه قویمسنی
تنیه ایتمدم .

او زمان ، بویوک و کوچوک دوداقلرک نه اولدیغنی
کندیسنه اکلاتمق لازم کلدی ، بونک ایچون ایسه بر
آینه یه احتیاج محقق ایدی؛ و بو آینه ایله وجودینک
الستیکی سیاه سنده، بولطیف خواجه لغی ده ایفا ایتمدم؛
کندیسنه کنج قزلرده مرکز حظ و شهوت اولان
و حالوکه یوق دنیله جک قدر غیر مرئی و غیر موجود کبی
اولان بصری ارائه و ایضاح ایتمدم: صوکره معبد عشق
ایکی قاتلی ظریفلی اولان بویوک و کوچوک دوداقلری
کوستردم؛ صوکره، مهملک طریق بکر اوزرینه آتمش
اولان بر پرده سی کبی اولان غشاوه بکارتی اکلاتدم .

اوندن صوکره دوداقلرندن بر کره ده ا اوپه رک
اوکا و داع ایدوب ایشمه کیتدم ؛ اقشام اوستی عودتمده ،
اوده هر شیئی حاضر بولدم ؛ بن اوده یوقکن، زنبق
اوخانی اولمشدی؛ و اوطوردق، قارشی قارشی یه یمکیزی
یمکه باشلادق؛ لغردی اره سنده، فصلسه ، بحق قادینلره

زنبق ایسه، یالکز کوزل دکل، لطیف و حتی شایان
پرستش ایدی؛ کوزل لکندن باشقه صوڪ درجه جالباشتها
ایدی، تصور ایدی کز که، دون کیجه کی صوڪ وضعیته
اویومش اویله جه قالمش ایدی؛ یالکز قولنی بر آز آچش
اولدیغدن اور توده آچلمش، ونیم کشاده کوملکندن
مه سنک بری مکشوف قالمشدی.

بو چلاق مهنک منظره سی قدر لطیف هیچ
برشی یوقدر؛ چونکه، بیاض و مدور اولان بومهنک،
ایک صاچلرک ایچنه کومولش اولان باشک وجهرهنک
ویردیکی لطافته بر حیات، بر ذوق بی بدل علاوه ایدیوردی؛
صوکره، تپه جکی، او قدر کسکین بر قیرمز یلقه منظور
ایدی که، بر چیلک دنیله بیلردی؛ یاواشجه بونک اوزرینه
اکیلدم، دوداقلرمک اوجیله بوکا تماس ایتدم. جلنده
بر رعشه اوچدی، و مهنک اوجی دیم دیک اولدی،
یورغانی اوزرندن چکوب آلهرق تکرار دون کیجه کی
عملیاته باشلامق المده ایدی؛ حالبوکه پک تازمه بر جریحه
ایله مجروح اولدیغنی تخطر ایدرک شوق و تهالکی ضبط
وتسکینه مجبوریت حس ایتدم. و اویاندیغنی وقت، کندیسنه

و اوزون بر ایلکتی ایله قوللرمك اره سنده یتاب
و خراب ، سوزولدی بی حرکت قالدی .

آه ایلک لیلہ وصال ... سنک بر ثانیہ غرام و شهوتکه
دنیا نك بتون سلطنتلری یوز بیك کره فدا اولسون ! ...
کیمک حیاتنده بو کیجه کی بر کیجه اولسون یوقسه ، اؤ آدم
دنیا ده یاشاماش اولدیغنه شبهه ایتمه لیدر .

صباحه قدر ، بیك دلیلک ، بیك ذوق و شهوت ، بیك
اینن سعادت ایله کچیردیکتمز بو کیجه یی ، مزارده بیله
تخطر ایدهرک سعادتله تتره یه جکه یمین ایدرم ...

صباحلین اویاندیغم وقت کندمی کیجه نك تلذذات
لطیفه سنك ویردیکی یورغونلقه نیم یتاب بولدم . فقط ،
ایلک حسم ، یانی باشمده ، خواب نوشین لطافتنه تسلیم
وجود ایتمش اوله رق یاتمش اولان بو کنج قیز وجودینک
بخش ایتدیکی سعادت عمیقہ اولدی . آزیحق باشمی
قالدیره رق کندیسنه باقدم .

فکرجه بر قادی نك کوزل اولدیغنی اکلامق ایچون
صباحلین یاتاغنده کورمه لیدر و بر قادی نك اکر صباحلین ،
یاتاغنده کوزل ایسه ، هر وقت کوزل اولدیغنه امین اولمایدیر ؛

ظنیله شکایتیه باشلادی ، « نچون چکیلدک یا ؟ ... جانمی
 یاققدن قورقیورسه که هیچ قورقه ... بن کندم ایسته یورم ... »
 دیه سویلنمکه و قیچنی قالدیروب ایندیره رک ، بنم قارنمه
 قدر یوکملته رک بکا تماسه چالشمغه باشلادی ؛ آلتده
 قاییور ، بر طرفدن قوللریله وجودمی بلدن احاطه
 ایتمش ، قالجهریله بویغنی ضبط ایتمش اوغراشیوردی ،
 و « ایله ... ایله ایسترم ... طورمه ... » دیه شکایت
 ایدیوردی .

بردنبه بر صیحه مظفریتله حایقردی ، بن قورقورق
 توقف ایتشدم ، او طبیعی بر تمایله کیدوب کلکه ، بکا
 یاردم ایچون قیچنی کوتوروب کتیرمکه باشلایه رق بر
 طرفندن ده کسیک ، تتره ک بر سسله ایکیلیوردی : - او ،
 یوق ، یوق ... طورمه ... الله عشقنه طورمه ... دها ، دها ...
 جانمی آجتیورسک ، فقط الله عشقنه دها قوتلی ، دها
 صیقی ... بنی اولدیر ، طورمه ، اولدیر ... اولدیر سوکیلم
 اولدیر ... اوخ ، اوخ ... اولیورم ، اولیورم ، والله بالله
 اولیورم ... آی ، آی ... جانمی آلیورسک ... امان ،
 امان ... اوخ ، اوخ ... او خ ... !

وجودىنى بوسەلەرلە، چىلغىن، آزغىن، آتشى بوسەلەرلە سترە باشلادىم؛ ھەر بوسەدە ايسىرىلىيورمش كېيىنچە ايسىرىلدى، اوده ايجە حرصلانمش، اوده بىنى كوچوك انىنلەرلە ايسىرىمغە باشلامشدى. و دوداقلارمىز بىر بىرىنە راست كەلدىكە، استغراق وسعادەت سىكوئەلرى حاصل ايدىيوردى. بىردىنبىرە، نىصل اولدى بىلىم، باجاقلىرىنىڭ ارەسنە سوقۇلۇش سىرت باشلى بىر شىئە كېچىش اولمىقە خىرتلە چاقىردى، نەدىن سوكرە انجىق شەمدى اكلایيورمش كېيىن : - ھا، شەمدى اكلایيورم ... دىمىك بونىكلە ... اويلەمى ؟ فقط بونىك امكانى يوق ... بونىصل سىغەجىق ... نە قدر بويوك ... بىن چاقىرەرق :- آھ ارتىق كىندە ماللىك دىگەن ... بىنى دلى ايتىدۇ ... باق شەمدى سىغىرما سىغىماز مى كوررسىك. - دىھ ارقە اوستى ياتىردىم، باجاقلىرىنى اوموزىمە آلدىم؛ او زمان تويىچىكلەرلە محاط بىر تدور لطفلە عرض وجود ايدىن محفظە بىكار تى بىر كىرە او قاتى شىلە اوقشادىم؛ دلى كېيىن اولدى، ايللىك دىفە اولەرق جىل زەھرە سىنى زىيارت ايدىن بوزائىر حساس اونی خراب ايتدى، قىورانغە، تىرەمكە باشلادى؛ بىنم چىكىلدىكىمى كورونجە واز كىچيورم

بن پارماغی جبل زهره نك قديفه سنه تماس ايتدر دكجه ،
 طاتلی اينلرله ، كبسك صبحلرله ، و نوازشلرله جواب
 ويرمكه باشلادی ، چوق كچمه دن تكرار كريلدی ، ديكيلدی ،
 بوينمی بنی بوغه جق قدر صقمغه باشلادی ؛ نهایتسز سوزلر
 سويلندی ، سويلندی ، نهایت بردنبره قوللری كوشه دی ،
 آم ایتدی ، باشی آرقه یه دوریلدی ، اولو کبی حرکتسز
 وبی مجال قالدی . كوزومك او كنده کی بو محشم و كورپه
 وجودك بو علائم ذوق و شهوتنه بیکانه . بی حس قالامادم ،
 همان چكدم كو ملکنی چیقاردم ، بیرنارجه سنه صویوندم ،
 چبلاق اوله رق اونی قوللرمك اره نده یاتاغمه قدر کوتوردم ،
 و بو چبلاق و کنج قز وجودینی چبلاق وجودمك اوستنه
 یاتیردم .

انجق کندینه اوراده کله بیلدی ؛ اوزمان اغزم اغزنده ،
 وجودلرمزی چبلاق و تماس بولنجه ، سويندی ، او بنم
 حیاتی و بن اونك حیاتی مص و تنم ایدیوردق ،
 درین درین ایچنی چکهرک « بن اولپورم ... » دیدی .
 — اولپورمیسك؟ دیدم . ننمی؟ بالعکس ... اصل
 شمدی یاشامغه باشلاپورسك ...

او کره ته یم... فقط ده‌ها یقین کل، و دوداقلرکی دوداقلر مه
ویر باقیه یم... اوح، ها شویله... آه نه طاتلی آغزک
وار!...» قولله کنندیسنی ایجه کوکسمک اوستنده
صیقش دیردم، ایکمز بر وجود کی اولمشدق، او پر
شهووت و ارزو الاریخی بویخه طولامشدی؛ بن تکرار
باجاقلرینک ارمسنه الی صوقه‌رقینه او مرکز حس
و حیات اولان یومشاق تویله کلمشدم:

— الی حس ایدیورمیسک؟

ترمه‌ره‌ک: — اوت، اوت، دیدی.

— ای، یارماغمی ده حس ایدیورمیسک؟

— اوخ... اوت، اوت...

— ایشته شیمدی طوقوندیغم شی بکارت دنیلین

شیدر. قادین والده اولقی ایچون بوزارک یرتیلیمسی
لازمدر؛ بوزار یرتیلیرسه باکرلک بیتر، قادیلق باشلار.
وایشه بنم ایسته‌دیکم خارجی نوازشلرله سنی ممکن اولدینی
قدر باکر طوتمقدر...

او شهسز والدهسز لکدن و اقرانسزلقدن بی خبر
قالمش اولدینی بو سرائر نسویته وقوف ایله متحیر ایکن،

بر باشقه نوازش ، هر نوازشی ایری بر سعادت اولان بو
 لطیف عشق الفباسنی ممکن اولدیغی قدر چوق دوام
 ایتدیرمک ایسترم ؛ صباحلین شنی صویارکن ، نصل
 صویدم ایسه . معصومیته کندن ده او یله جه صویغ . بر
 برر چیقارمق ایسترم ... نصل صویارکن چیقاردیغ هر
 پارچه اومعزز کردن ، کوكس کبی بر باشقه کوزللك . بر
 باشقه یکیلک اظهار ایتدی ایسه ، سنی معناده او یله
 صویغ ، هر کوزللكدن باشقه جه مسعود اولمق ایسترم .
 صباحلین بن قابا بر آدم کبی بتون بونزا کتلك اوستندن
 آتلادم ؛ کوزلرم پاك وصاف عریانلغکه هجوم ایتدی ؛
 سن بکا ویردیکل شینک نه قدر امانلسز اولدیغنی شیهه
 ایده منرسک که ...

— ای فنا می یادم ؟

— جانم فنا یاپدک . دیمک ایسته میورم ...

ممکن قالقمش ، اوطه مزه کچمشدک ؛ ایاقده یانده
 طور ییور ایدی ، طوتوب دیزلر مه اوطورتدم ؛ اتکنک
 بلنی چوزهرک البسه یی ده یوقاریدن اشاغی صیردم ، کوملکه
 قالدی ، وتتره یهرک « شمدی کل سکا بکارتک نه اولدیغنی

— او حالده سن دها بنم عاشقم دكلسك اويله می ؟

— بن هنوز بوسعادتہ مالک اولمادم .

— ای نه وقت اوله جقسك ؟

— نه قدر كج ممكنسه او وقت ...

— ديمك بو او قدر سومديكك بر حرکت اويله می ؟

— بو بالعكس دنيا ده اك چوق ارزوايتديكم برشيدر .

— آه ياربم ، ينه نه قدر صيقلورم ... ايشته ينه

سويلدكلركي اكلامغه باشلادم ...

— يا وروجغم ، بر قادينك عاشقي اولمق سعادت

القباسنده ، صوك حرفه كلمك ديمكدر ؛ حالبوكه ، اوندن

اول يكرمی سكر حرف دها اوكره نمك لازمدر كه . بوسه

بونلرك ايلك حرفيدر .

— ای بكا بو صباح ياپديغك هانكي حرفدر ؟

اوزمان بونك صوك حرفه پك يقين اولديغني ، بنم

بردن دليرهرك صبر سزلقدن بر چوق حرفلری آتلامش

اولديغمي اعتراف ايتدم ؛ اوزمان بر غمزۀ اغبرار ايله : —

بنمله اكله نيورسك سن ، دیدی .

— خاير ، يمين ايدهرم كه اكلميورم ؛ بن بوهر حرفی

— اونچون ؟

— سن نى سوميورميسك ؟

— سومك وار ، سومك وار ملكم ... بوسباح

سنى سودم ، بوهرنه قدر چوق طاتلى ايديسهده ...

— آه نه قدر طاتلى ايدى !

— اوت ، نه قدر طاتلى ايديسهده بىكارتى ازاله

ايدمهزدى .

— اويله ايسه بىكارتى ازاله ايدن شيلر نصل شيلردر ؟

— اولاسكا بىكارتك نه اولديغنى اكلامق لازم ...

— امان اكلا تيرميسك ؟

— حالو كه بو قولاي دكلدر ... بىكارتنى كى هيچ

بر عاشقه مالك اولميان كنج قيزلره مخصوص بر حال

جسمانى و مغويدر .

— او حالده عاشقى اولمق نه ديمك اوليور ؟

— بوده برار ككله انسانلرك چوغالمسنه ياردم ايدن

بر حركته بولونمق ديمكدر .

— اى بردها بو حركتى يامدقى ؟

— خاير ...

باقیش باقدی که بنی مستغرق وجد ایتدی .
 یمکه او طور دق ؛ صفره . بردنبره دیدی که : —
 بیلیرمیسک نه ایستیورم ؟

— نه ایسته یورسک . باقیم کوزلم ؟
 — او قومق ، او کره نمک ایسته یورم .
 — او ، بومراق ده نره دن چیقدی ...
 — بیلمدیکم او قدر چوق شیر وار که ...
 — عجبا نه لر بونلر باقم ؟
 — بر چوق شیر ... مثلاسن بکا بو کون با کر میسک
 دیه صورمشدک ؟

— اوت ...
 — بن جواباً بیلیمورم دیدیکم وقت سن تحف
 تحف کولمشدک ...

— طوغری ، نه اوله جق ؟
 — ای باکر اولق نه در او یله ایسه ... ایسته بونی
 او کره نمک ایسته یورم ...

— برارکک طرفندن هیچ سوله مش اولق ...
 — او یله ایسه بن باکر دکلم او یله می ؟

دوشون ، اقشام بن كلنجه بكا قراركى سويلرسك ...
اكلايورميسك ؟

خدمتجى قادينى چاغىرەرق ، خانمە احترامات لازمەدە
قصور ايتەمسنى ، و بر ترزى قىز چاغىرەرق ، البسە
وچاشىركى لوازمك تداركنى امر ايتدم ، كافى مقدارده
پارە براقدم ؛ وكنديسنى كوزلرندن اوپەرك ايشمەكتدم .
اقشام اون برده اوہ عودتمدە قىويى بكا كنديسى
آچدى ، همان بوينە صچرايەرق : — بن دوشوندم ،
وقرارمى ويردم . ديدى .

— نەيە قرار ويردك باقم ؟

— بن طبيعتك قادينى اولەجغم .

— ديمك قرارك قطعى !

— البته ! ...

ايچرى كيردك ، يممك قدر كلن ترزى يى ، ترزينك كتير دىكى
مودەللىرى ، انتخاب ايتدىكى قاشلىرى اكلا تدى ، صوكرە
بوينە صاريەلەرق طاشلىرى اريته جك بر لطافت محزونانە
ايله « آم بتون بونلرە سنك سايە كدە نائل اولديغىمى
دوشوندىكە ... » ديه كوزلىرى طولو طولو بكا اويله بر

عصیان ایتدیلر ؛ دیدیلرکه : « هیئت اجتماعیه بکا جبر ایتدیکی اسارته مقابل نه ویریور ؟ شبهه سز سوهمیه حکم برادمله ازدواج دگلی ؟ بر آدم که بنی اون سکز یاشمده ضبط ایدم جک ، کندی منفعتنه حبس ایدم جک ، و بنی بتون حیاتمجه بدبخت ایدم جک ... او حالده ، بن کندی کیفمه ، هیئت اجتماعیه نك خارچنده یاشامنی ، حر اولوب ایسته دیکمی یامنی ترجیح ایدم رم . او حالده ، بن هیئت اجتماعیه نك دکل ، طبیعتك قادینی اوله جغم . » ایسته ایکی کوزم ، بزمده شمدی یاپدیغمز شی هیئت اجتماعیه یه کوره فنا ، فقط طبیعته کوره غایت ای و مشروعدر ؛ چونکدارزولرمزك تسکیندر . شمدی اکلا دگمی ؟

— تمامیه ...

— ای اوله ایسه شمدی دوشون باقیم ، ودوشوندکن صوکره بکا سویله ... طبیعتك می یوقسه هیئت اجتماعیه نك قادینی می اولمق ایسترسك ؟

— بن سندن آیرلیه یمده نه نك قادینی اولور سه م اولایم ... بنم ایسته دیکم انحق بودر ...

— خیر ، مثله پك مهمدر ، اوزون اوزون

ارککلر قوتلی اولدقلرندن الحکم لمن غلب قاعده سنه رعایته مجبور قالان قادینلرده اسارته قاتلانیدیلر ... کنج قزلره جبر ایدیلن قانون بکارت ، قادینلره جبر ایدیلن قانون ایسه صداقت اولدی . یعنی او زمانک ارککلری قادینلری ایسته دکلری کبی قوللانمق ایچون کنج قزلری باکر وقادینلری صادق قالمغه مجبور طوتیدیلر . ارککلره قادینلره بوقانونلری وضع وتلقین ایدرکن خودکاملقلرینک نتیجه سی اوله رق ، کندی احتراصلرینی ایسته دکلری کبی تسکین ایتک حقی محافظه ایتشلردی ، فقط دوشونمه - مشلردی که ، بویله یابارکن ، یعنی کندی احتراصلرینی کمال سربستی ایله تسکین ایدرلرکن ، قادینلری دم کنیدیارینه تمین ایدلمش وظیفه دن خارجه چیقارم جقلر . ایسته کندی سلامتلرینی اونوته رق ارککلری مسعود ایتکه قالقان قادینلرغایت آجی بر درس اولمق اوزره ، عیب و محالندن باشقه برشی بولمادیلر . *

— ایسته بوحقسنزلق ، دیدی .

— اوت ، البته . . . بوحقیقه بویوک برحقسنزلقدیر ،

بونک ایچون بعض قادینلر بواسارته ، بوحقسنزلفه حد تلندیلر ،

جدی بر بحث ایتسه اكلارميسك ؟

— سن سویله سهك هپسنى اكلايه جغمى ظن ایدرم...

— اویله ایتسه قالق کیین ، هم يمك ییلم ، همده

سنگله اوزونجه وجدی اوله رق قونوشلم.

قالقدی ، کیندی ؛ بن يمك ویرلمسنى تگیه ایدرمك اونى

صفریه اوطورتدم ؛ او زمان سوزه باشلادم :

— دنیا قورولدىنى وقادين دنیایه کلدیکی زمان

شبهه سز خالق قادينلرده از ککلمه بخش ایتدیکی حقوقی

کاملآ ویرمشدی . یعنی سوق طبیعیسنى تعقیب ایتک

حقوقنى ... ارکک اولا عائله ایلله ایشه باشلادی ، قارى

بولدی ، قاديندن چوجوقلری اولدی ؛ بر قاق عائله بریره

طوپلاندىلر ، بر قبیله تشکيل ایتدىلر ، بش القی قبیله

بریره کلدی ، بر هیئت اجتماعیه پادیلو ؛ بوهیئت اجتماعیه

منتظماً اداره اولونمق ایچون بر طاقم قانونلره لزوم کورولدی ؛

ایشته قادينلرک اسارت و فلاکتلری او زماندن اعتبارآ

باشلادی . چونکه او زمان قادينلر قوتلی اولسه یدیلر ،

بو کون بتون دنیا - طالا اونلرک کیفنى ، یعنی اونلرک

قویدقلری قانونلری تعقیبه مجبور اوله جتملردی ؛ حالبوکه.

بواندن اعتبارا اونك طرفدن كسيك صدار ، تترمه لر ،
ايككتيلر پيدا اولدى ، نهايت بتون روحنك كچديكى بر
اوزون تشنچ ايله قيوراندی، قيوراندی، صوكره اولو
كې بی حرکت قالدی ...

ديزلرمك اوزرندن قالقهرق، كندينه كليشنى سيره
طالدم ، كوزلرينى آچدى، اوطورمق ايچون چالشه رق،
ميرلدى كې بر سسله : - آه ياربم ... اولدم ، خراب
اولدم ... سوزلرينى سويلدى . فقط او قدر مسعود
اولديغنى كوستريوردی كه ، بنى مسعود ايدرك مسعود
اولان بو قزه جانمى فدايه حاضر ايدم .
صوكره بردنبره بكا باقهرق : - لكن بنم عقلمه بر
شى كلدى ، ديدى .

— نه ، ديه صوردم .

— ظن ايدرم بوياپديغمز فنا برشى ...

او زمان يانسه اوطورمق : - سكا هيچ حياتدن

جدى بحث ايدنلر اولديى ؟ ديه صوردم .

— اوت ، بعضا بابام ، اولمەدن بحث ايدر ، وطاريلردى .

— خاير ، اونى ديمك ايسته ميورم ، يعنى سكا بريسى

ارمسنه اغزیمی تماس ایتدردم ، حیاته حیات وابدیت
 بخش ایدن درین واوزون بر بوسه ایله اوراسنی
 قوقلادم ، ودلی کبی اوله رق ، عشقدن قودورمش ،
 اونک لرزه وصیحات سعادتنه ، ذوق یکلایرینه نوازشرله
 جواب ویرمرك ، قانجه یاتاغمه قدر کوتوردم ؛ اونی
 یاتیرمرك اوکنه دیز چوکدم ؛ او ، قیرغین ، خراب
 شهوت ، طورییوردی ؛ ارتق مقاومت ایده میوردی .
 اوکنی آچدم ... آم یاربم ، او منظره یی عمرم اولدجه
 اونوته میه جغمه یمین ایدرم . اوراجقده ، توایلرینک
 ایچنده ، قابارمش ، منتظر مص و شهوت طوران شکوفه
 نسویتنک رنک لطیفی . شکل دلفریبی ایله نه دلبر ،
 نه قدرشایان ارزو ایدی !... قاملیا وجودینک کوبکندن
 کوجوک پوسه جکلرله ، اوتویلرله مزین اولان قریزانتهمه
 قدر کلدم ، اوتتره یور ، مینی مینی صیحه لرله ایکلهور
 ایدی ، وبو قریزانته سی کمال ذوق و صفا ایله اغزیه
 آلدیغم دقیقه ، ظن ایتدم که بتون دنیایه ، بتون موجوداته ،
 بتون مخلوقاته حاکم ... چونکه او زمان حریص بر
 دوداقله حرارتلی بر بکارتک تماسی وقوع بولمشدی ...

او زمان بو وجودك نصل صوك درجه ده عشق
 و شهوت ايجون دنيايه كلش اولديغنى تقدير ايتدم ؛
 نصل بعض وجودلر كنديلرينه تماس ايديلر ايدلر صوك
 درجه بر رعه شهوت ويرمه قدر ايسلر ، ينه
 بعض وجودلر واردركه ، كنديلرينه ايلك تماسده
 صوك درجه متأثر اوله جق قدر حساسدرلر ، بعض پك
 نادر قادين وجودلري واردركه ، بو ايكي حساسيتي ده
 جامعدرلر ، ايشته بو كنيج وجود بويله مستثا ونادر
 وجودلردن ايدى ... حالبوكه نه قدر قادينلر واردركه ،
 بوقزك پارماغمك تماسيله بوقدر متحسس اولان يرينه ديل
 ايله تماس ايديلرده ينه بر شى طويمازلر ، طويسلر بيله
 او قدر قالين ، او قدر معطل ، او قدر اوزاق قاليرلر كه ،
 ويرم جكلري ذوقده او قدر قالين ، آله جكلري ذوقده
 او قدر قالين اولور .

حالبوكه بوقيز بو خصوصده برنجى درجه ده بر
 حساسيته مالك اولديغنى هر حاليله اثبات ايدىوردى ؛
 و بو حرص و شهوتى او قدر تزديد ايتدى كه ، اوراده
 آچلمش كو كسندمه ناز و عشوه ايله تتره ين مملرينك

رقیق و ایکی ایدی که ، کندی منع ایدمدم ، المی
 اوزاتم . او بوتجاوزی کوروب ایلک بر حرکت عصمتله
 کوکسی قایامغه اوغراشیرکن ، الم نصله ده اشنایه
 قایمش بولوندی . و بولمی وجودینک بونجه باجاولرینک
 ارمسنه قدر اوزاتم . اوراده ایجه و اییک کی بر توی
 یغینی کورنجه نه قدر سوندیکمی تعریف ایدم ؛ شوراده
 اعتراف ایدیم که ، بزم خاتمرله معاشقه لرمده اک مشکل
 بر مسئله اونلرک بوتوی بر پیسلک ایش کی اوندن
 تطهر حقنه کی عناد و اصرار لریدر . بونک ایچون ،
 کندیسنی بو خصوصده کیفیه مطابق بولقله نه قدر
 ممنون اولدم ؛ بو ممنونیتله الم کندیسنه تماس ایدر ایتمز
 وجودینک نا کهان کریلوب دیکلر کی کورنجه ممنونیتکم
 نه قدر مزداد اولدیغنی تعریف ایدم ؛ او قدر حساس
 بر وجودی واردی که ده ایلک تماسده ، باشی ارقه سنه
 دوریلدی ، اغزی آچلدی ، بیاض دیشلرله ، بونلرک
 ارمسندن رعشه دار دلی کوروندی ؛ کوزلری صوک
 درجه بر رخاوتله مستغرق شهوت قالدی . صاچلر ارقه یه
 دوشدی ، حالوکه ده یالکز پارماغم تماس ایتمشدی .

نه راحت ... » ديه سويلنهرك كوزل ديشلرينى دنيانك
 اك لطيف و متشكر تېسى ايله بكا كوستردى؛ په نيوارك
 بعض قسملى رطوبتى مص ايتدىكى وجوده ايجه
 ياپشوردى؛ اينجه باتستك اره سندن تنك رنكى خيال
 ميسال سچيلوردى؛ و بن الملك التنده، منتظر نوازش
 طوران بوزنبق وجودك و يردىكى هيچان ارزو ايله
 تتره يوردم. او ايسه اطرافه باقه رق:

— ياربم، بونه كوزل او ... بن بوتون بوراده مى

قاله جغم؟

او زمان كندينى تكرار تا مېن ايتدم كه، اولنجه يه
 قدر، بواوده، بنده كنديسنگ ايدم؛ او زمان سونجندن
 كندينى غائب ايدرك و بو حركتيله كوستره جكى خزائى
 شېه ايتمهرك قوللرني قالدردى آچيوردى، بوينه
 صارلدى؛ اعتراف ايدرم كه، بو تر و تازه چيچك وجودك
 منظره سى بنى فنا حالده قامچيلادى؛ ياتنه يا قلاشهرق،
 اوني قوجاغمه آلدم؛ په نيوارك آچيق قالمش اولان بر
 قسمندن، كوكنك بر طرفده بر محشم كل كې تتره ين
 بر تك ممهسى كورونيوردى، و بو ممهك جلدى او قدر

اونی اوطده بر قانایه اوطور تهرق المله برر برر
 صویق ایستدم ؛ فقط اونک کرک معصومیتدن ، کرک
 چاشیرلرندن طولای صیقلدیغنی کورنجه ، بوسویلن
 وبزه سعادت ویرن قادینی کندی منزله صویق سعادت
 باشقه برکونه تأخیرایدیره کچکیدم ، بانیونک حاضرلغیه
 مشغول اولدم ، صویک ایچنه یارم شیشه قولونیا دوکدم ،
 بولاندردم ، بانیونک یاننه بر صندالیه بر باتیست
 په نیوار ایله بر قاچ حولی براقدم ، واونی یالکز براقوب
 چیقارکن « ایشته ! اوراده ایستدیکک قدر صابون
 وسونکز وار ، ایستدیکک کی بیقان ، بن کیدهیم چیقدیغک
 وقت لازم اولان اشیایی حاضر لایهیم ، واوطهی برار
 دها ایصیتیم که ، چیقنجه ، اوشومیه سک ... » دیدم ،
 یالکز براقدم ؛ یاتاق اوطه سنده صوبه نک باشنه بر قولتوق
 و بیاض قاشمیردن بر روب دوشامبر حاضر لادم ، قولتوغک
 اوکنه ایکی ترلک قویدم .

بر چاریک صوکره ، کوچوک خانم توالت اوطه سندن
 هیجان و اطافله چیقهرق ، کوچوک خطوه جکلرله
 کلدی ، آتشک یاننه اوطوردی ؛ « اوخ نه کوزل ... »

کوشه دن چارشافلی برقادینک ظهور ایدوب تلاشلی بر
 یورویشه اووه توجه ایتدیکنی کوردیم ، همان قیویه قوشدم ،
 آچدم ، اونی قوللرمی آچهرق قارشیلادم ؛ کندینی
 کمال لطافتله بکا تسلیم ایتدی ، طوتجه طوغری اوطه ،
 سوق ایتدم . تیرتیر تتره یوردی ، بجه سنی ، صوکره
 چارشافلی المله چیقاردیم ؛ او بکا تلاشلی تلاشلی نصل
 قورقهرق قاچدیغنی ، یولده یالکز کلیرکن نه قدر قورقور
 کچیردیکنی اکلایوردی ؛ نهایت سوزینی بتیردیکی وقت
 کندیسنه بانیوی حاضر لاتدیغنی ، ایستره کروب
 ییقانه بیله جکنی سویلدم ؛ اللرینی چیره رق « نه قدر
 سوهرم ! » دیه سویندی ؛ اوزمان تکرار قولندن طوته رق
 یاتاق اوطه سنه سوق ایتدم ؛ یاتاق اوطه سندن بر قو
 ایله کوچوک بر توالت اوطه سنه کچیلردی که بانیوده بو
 اوطه نك بر کوشه سنده ایدی ؛ المله یاتدیغم صوبه دن انتشار
 ایدن حرارت بوراسنی غایت خوش صورتده تسخین
 ایتمشدی . وبوظریف قیز وجودینه باقهرق بوبکار اوینک
 یاتاق اوطه سنده بویله بر خیالک تحقیقنی بویوک بر سعادت
 اولقی اوزره تلقی ایتدم .

شبهه سز ، بو ذوقدن بنی منع ایدن شی ارزوسزلق
 دکلدی ، لکن بو قز جغز هنوز اون بش یاشنده بر
 چوجوق ، کنسیدنی ویردیکنی بیلیمکیزین اوکا تملک
 ایتک بر حقیقی جنایت عد ایدیله جک قدر معصوم بر
 بر قیز ایدی ؛ و صوکره ، لطفاً بیلنسون که ، بن عشقک
 بتون اینجه لکلرینی ، اک نازک ذوقلرینی ، و ذوقک اک
 اینجه شهوتلرینی آیری آیری طامق ایستهین بر آدم ؛
 و معصومیت او یله بر چیچکدرکه ، ساقنده ممکن اولدینی
 قدر فضله بر اراق و قویاریلر سه بیله یاپراق یاپراق قویارمق
 لازمدر ؛ بر غنچه بعضاً انکشاف ایچون بر هفته وقت
 ایستر .

او بر صباح ایرکندن قالدیم و سوقاغه چیقدم ؛
 طوغری اویمه کیتدم ؛ بو بکار اونده بر خدمتچی قالدین
 ایله برابر او طورردم ؛ بوموده نک بر کوشه سنده ، صاحب
 طبیعت بر آدم طرفدن ، باتیولرینه وارنجه یه قدر هر درلو
 لوازم استراحتله ترتیب وانشا ایدلمش بر اوجکدی .
 اوکله یکنی یکی کشی ایچون تنیه ایتدم ، باتیوی
 حاضر لاتدم ؛ ساعت درده یقین کوزلرم یولده قالمشدی که ،

حرکتی تعیین و ایضاح ایتم ؛ یارین صباح ایرکندن
هیچ برشی آلفه لزوم کورمکسزین ، بورادن چیقوب
دوغری بنم اومه کلمنی تنیه ایتم ؛ اومی تعریف
ایتم ؛ و اونی تکرار اوپه رک کیدوب یاتوب اویویه رق
راحت ایتمنی و بوندن صوکره ، بن حیاته بولونده
برشیدن و کسه دن قورقامنی ، کندیسنی دائما هرکسه
وهرشیته قارشی مدافعه ایده جکی ایضاح ایتم .

چکلدی کیتدی ، و اوکیم بیلیر اره صره حس
ایتدیکی مبهم هیجانلرک الک شدتلیسنی حس ایتدیکی
بو آدمک قوللرینک اره سندن چیقوب کیده رک بلکه
راحت اویقویه دالیننی حالده شو فرصتک حیاتمه موجب
اوله جفی تبدلله عطف ملاحظه ایدرک بن کج وقته قدر بردرلو
اویویه مادم . شبهه سزقارلرم نیچون بوسعادتن بوکیجه دن
اعتباراً استفاده ده تأخیری لازم کوردیکمی اکلا، شلردر؛
فقط قضا را بر خانم شو سطرلری اوقویوبده بونی مراق
ایدرسه ، ارککلری وبو مسائلک غوامضنی چوق ایی
یلمدیکندن اوکا بومسئله حقنده کافی درجده ایضاحات
ویرمکی بر وظیفه بیلیرم .

عشق باشلانغی کی برشی ...

— نه حس ایدردیکز ؟

— تعریفی ممکن دکل که ... بتون وجودمده بر

رخاوت ، بعضاً رؤیالرمده حس ایتدیکم بر سعادت ...

— ای او یاندیغکز وقت نه حس ایدردیکز ؟

— بتون وجودم خردو خاش قالیدی .

— ای بونی یلکز رؤیا کزده می حس ایدردیکز ؟

— یوق ، شمدی سز او پرکنده حس ایتدم .

— دیمک سزی او پن ایلک ارکک بنم .

— اوت ، بابامده او پردی اما او باشقه درلو ایدی .

— دیمک با کرسکز ...

— با کر نه دیمک ؟

بونى او یله بر صدا ایله سویلیدی که ، شبهه ایتک

ممکن دکلدی ؛ کنیدی بکا بو قدر کاملاً ترك وتسلیم

ایدن بو معصومیه آجیدم ، دها طوغریسی حرمت

ایتدم ؛ بکا او یله کلدی که ، مالک اولدیغه واقف اولدینی

بو خزینه طبیعتی بر خرسز کی کندیسندن آلق بر جنایت

اوله جقدی . او زمان کندیسنه اتخا ذی لازم کلن خط

ودرین برسېله : — اوخ ، نه طاتلی ! ... دیدی .

— او قدر طاتلیمی ، دیدم .

کوزلریله تصدیق ایتدی ، صوکره : — لکن یالکز
سزك بوسه لرکز بوقدر طاتلی ! هرکس ده بویله می اوپر
عجبا ؟

— بربرینی سونلر بویله اوپوشورلر ...

— دیمك سز بنی سویورسکز ؟

— ایسته دیکم قدر سومیه رسه ده سومك اوزریم .

— بنده ... بیلسه کز سز بنم دائما خوشمه

کیدر دیکز ... کندمی بیلدم بیله لی خوشلانهرق کوردیکم
بکلردن بوی ایدیکز .

— اوخ ، نه قدر ممنونم .

— ای انسان بربرینی سونجه نه یاپار ؟

— شمدی اوپوشدیکمز کی اوپوشورلر ...

— ای بوقدر جقمی ؟

— اوت .

— بوتخف ... بکا باشقه ارزولر حس ایدیورم کی

کلپرایدی . صانکه بو بوسه نه قدر اپی اولورسه اولسون .

او بكا كو چوكلكندن بحث ايدركن بن اقشام اوستى
 المى او قدر شدتله ايتمش اولان. بمه لرينك تدور لطيفنى
 سوزمرك كنديسنى او قدر كو چوك بولاما يوردم؛ فقط
 او بونلرى اكلا تيركن بردن عقيلمده او قدر كوزل بر
 تصور پيدا اولدى كه بو كوزل وجودله بر كيجه يرينه
 متمادى ذوقياب اولمق بكا دهاممكن وقولاي كوروندى؛
 او بتون اميد خلاصنى بنم لطفمه، بنم معاونتمه تعلق
 ايتديكنى سويلركن، اللرينى اوزاتهرق استمداد وضعيتى
 المشدى، بر حركت ايتدم، بواللر بوينه دولاشمش
 بولوندى؛ بن مرحمت ورعشه ايله: «نه ديمك، سكا
 بو قدر فنا معامله لرى روا كورن بو آدمرك ياننده بركون دها
 طور مق مناسب دكلدر.» ديدم، تشكرله بتون بتون بوينه
 صارلدى، او زمان دوداقلرمى اوزاتدم، تازم ونمناك
 دوداقلرينى بنم قورى دوداقلرمك اوستنه قويدى،
 الله باشنى ارقه دن طوتهرق دوداقلرمى بر قاچ ثانيه
 دوداقلرينه تماس ايتديردم. وديلك اوجيله، اقشامكى
 ذوقك تخطريله، تكرار ديشلرينى وديلنى اوقشادم؛ كوزلرينى
 پومدى، باينين باينين باشنى ارقه يه دويرمرك، تترهك

کیجه دوستم «الله راحخلق ویرسون !» دیه بنی
 یاتاق اوطه مده یالکز براقچه یه قدر نه لر چکدیکمی تصور
 ایتک مشکلدرد ؛ برطرفدن بوزنبر وجودی دوشونیور ،
 کیجه تابصباح بو کنج وپر طراوت اون بش یاشنده کی
 وجودک ویره چکی اذواقی تصور ایدرک شمدیدن مست
 و مستغرق قالیوردم . اوطه مده یالکز قالدیغ زمان
 هرکسک چکیلوب اویومسنی بکله مک ایجاب ایتدی ؛
 ساعت بشه قدر انجق صبر ایده بیلدم ، بشه کلوبده
 اوک هر طرفنده برسکوت عمیق حکمران اولمغه باشلادیغی
 زمان قیوی آراق ایتدم ، اونک قارشیده کوشده طوران
 بر صندالیه ده اوطور مقده اولدیغی کوردم ؛ بنی کورنجه
 ایاغه قالدی ، اشارمه شتاب ایتدی ؛ واونی اوطه مه
 آلهرق قیوی کلیدله نجه ، بلنه صاریلهرق کتیردم ،
 قانابه یه اوطورتدم . او زمان قونوشمغه باشلادق ، او بکا
 اوکسوزلک ایچنده کچن حیات سفیانی اکلاتیوردی ؛ بو
 اوده چکدیک قهرلری ، ظالم وفسایورکلی اولان اوک
 خانملرندن یدیکی دایاقلری ایضاح ایدرک بو عذابلردن
 قورتولمقدن باشقه بر املی بولونمادیغنی بیلدیریوردی ؛

دنیاده اویله قادینلر واردرکه، طبیعتدن کنديلرینه تماس
 ایدیلر ایدلر تحریک شهوت ایتک سحر و قوتی اخذ ایتمشلردر.
 مع هذا کندينی ایجه چکەرک صاچلرندن و کوزلرندن
 اویمکه باشلامشدم. اوقدر بر آتش و جانلی اولان بو
 کنج قیز وجودینک تماس سکريله اوقدر متهیج ایدم.
 اوقدر تتره بوردم که، هر شیئی اونوته رق کندينی مندرک
 اوزرینه آتجه هر شیئی یایمغه پک میال ایدم؛ او ایسه،
 اولاً متحیر ایکن، صوکره درین بر ممنونیتله بکا باقدی؛
 دنیایه کلدیکنک سبینی آکلامش کبی ایدی، مہسنک اوجنی
 اوقشایان اللرمک آلتنده بونلرک دیگیلدیکنی، کوزلرک
 درعقب سیاه بر خلقه ایله چورلیدیکنی. دوداقلرک
 تتره دیکنی فرق ایتمشدم؛ صاچندن صوکره، بر المله
 بلندن طوتوب کنديمه ده چکەرک دوداقلرینی ایستدم،
 واونک بر معصومیت شوخانه ایله اوزانان دوداقلرینی
 دوداقلرمله اوپرکن، دیلمه بونلری آچهرق، دیلنی ضبط
 ایتدم، بر ثانیه بر غنچه لطافت و ذوقنی ویرن بومینی مینی
 دیلی امدم... صوکره، کوزلرک بایغیلغندن کافی درجهده
 موافقتدن امین اوله رق: «بوکیجه، اولمازمی ملکم!»
 دیدم؛ وبراقدم، باشنی صالایه رق، چیقدی کیندی...

تردد ایدیوردیم . دیرکن قهوه کتیدی ، و بن فنجانی
 آدینم وقت مألوف اولدینی اوکسوزلکنک عجیزله محاط
 اوله رق صوبه نك یاننده ایاقده طورمغه باشلادی ؛
 او طورمسنی رجا ایتدم ، آلمدینی بویله بر معامله
 نزاکته صوڪ درجه متدار اولدینی کوستر درین
 و متحیر بر نظرله باقدی . آه بوقیز او قدر خوشمه
 کیدیوردی که ، ترددم تقرر ایدرکی ایدی ، و بوقراسزلق
 ایچنده قهوه می ایچوبده ویردیکم قرارک هیجانیله بنی
 دلی ایدن ، بتون کائناتی بر رقص جنون ایچنده
 صالایان تصورله خراب اوله رق بوش فنجانی کوستردیکم
 زمان الم تتره یور ، وجودم صارصیلیوردی .

فنجانی اوزاتدم ، ایکی آدم آتدی ، واوینه هر
 وقتی مغالی نظریله روحک اعماقنه باقهرق فنجانی آلمق
 ایچون النی اوزاتدینی وقت ، کوزلرم قارارمش اولدینی
 حالده اللریخی طوتدم ، وکنندیمه چکهرک ، دوداقرمله
 یاناقلرینه تماس ایتمک ایستدم ، فقط قضاراً الملك تماس
 ایتدیکی ممسی او قدر صلابت والستیکیته المی ایتدی که ،
 حیرت ایتدم . یالکز بوتماسله بتون وجودم صارصلمشدی ؛

شیدا ، بتون موجودیتم بو وجود پر شباب و پر
 احتراصك حاكمی اولق فیرطینه لریله آلوده رعد و برق
 اوله رق ، فقط یالکز اوزاقدن اوزون و معالی نظر لرله
 باقی شه رق ، آیرلشدق ...

بوکون ، او هزیمت الیمه نك روحه ویردیکی مرارت
 حرمان ایله مضطرب ایکن قارشومهینه اوزنبق لطافتی
 ایله چیقوب ، او پروعد و دعوت نظر لرله باقمه باشلاینجه
 باشقه برقادینك ویردیکی انتقام فکرینی دیکرندن چیقارمق
 املنه مغلوب اولدم ؛ بنی اوطده یالکز بر اقوب طیشاری
 چیقادی بنی زمان شبهه سز معصوم اولان بوقیز وجودینك
 روحنده کی احتیاج عشق و وجودینك احتراصی ایله نه مشکل
 مجادله لر مشغول اولدیغنی ، و بو پروعد و دعوت نظر لرک بو
 مجادله لر دن شکایتدن باشقه برشی اولمادیغنی ، ایلک دعوته
 پر خواهش شتاب ایده جکفی دوشونیوردم . کیجه
 صاحب لر قدر شبهه سز هیچ بر وقت قابل اولیه جق
 اولان درین خواهش دراغوش لرله بیتاب و منکر
 قالدیغنی دوشونه رك بیک قرار سزلق ایچنده ، شو اون
 بش یاشنده کی کنج قیزی اغفالک مصیب اولوب اولیه جقنده

طانیدیم ایچون ، اون کون اول عینی دوستمک اونده
 بردها قالدیم وقت ، بدن قاچیرمغه لزوم کورمشلردی .
 زواللی قیزجغزه خدمتجیلک ایتدیردکلرندن بلکده
 بوحرکته جواز ویرمشلردی . فقط بوقیزک اینجه بر
 وجود اوزرنده اوقدر لطیف و پر معنای شوخی بر
 چهره سی وار ایدی که ، ساقک اوستنده ابیضیت
 باکرانه سی ایله کمال احتشامله صالنان بر زنبقه بو
 لطافت بلکه بولنه ماز . صوکره ، بو معصوم اولدیغندن
 شبهه ایدیله میه جک اولان قیزک نظرلری اوقدر پر وعد
 و پر خواهش ایدی که ، بر هفته اولکی زیارتده ،
 خوابیده روحی درین بر صدمه شهوت و اشتیاق ایله
 صابر صمدی ؛ صوکره ، ارقه سنده بلوزک کوکمی ،
 مه لک حذاسنه کلن جهتی اوقدر جالب نظر و اشتها
 بر تدور ، اوقدر لطیف بر ترسم اظهار ایدیوردی ،
 یوررکن ، بویوک ایکی قریزانتم شکلله کوکسینی
 احاطه ایتمش اولان ایکی اینجی مه اوقدر مستانه صالان یوردی که
 بر آنده بو تازه ، نرم و زنبق وجودک مستی و صمالیه
 مسهوف ، بوغنیجه دوداقلرک رنک و بوی دعوتیه

ارککلردن بوقدر تنفرک سببی نه اوله بیلردی ؟ اوزمان
فکرمدہ برشمشک پیدا اولدی . دیمک ، دیک بو اوقدر
لطیف ودلبر وجودلی خانمده « اونلردن » بری ایدی ،
اویله می ؟ وبوقدر خشونت ایله رد ایدیلن عشقمک قابل
دکل بردها قبول ایدلیه جکئی دوشونهرک ، بو خانم
وجودندن آلمسی قابل اولان ذوق بی بدل ایچون متحسرانه
آه ایدیوردم .

بویاسک تحت تضیقنده بویکجه بکار اوطه مه کیدوب
کندیکندیملریمه تسلیم روح ایتمهک جسارت ایدمهیه رک
دوستلرمدن برینه مسافرته گیتدم . ساعت اونبریحق
وار ایدی ، قپوی چالدم ؛ قارشومه دوستمک اقرباسندن
اولان برکنج قیز چیقدی ؛ وبردن وجودیمی تنوبر
ایدن بوکنج وکوزل قیز وجودینک مسحوری اوله رق
ایچری کیردم ؛ دوستم هنوز قلمندن کله مشدی ؛ بوکنج
قیز بر چوق سنه اول متورماً اولن والده سندن صوکره
پدرینکده ناکهان وفاتیه کاملاً اوکسوز قالمش ،
ومجبوریت الیه ایله الک یقین اقربالرندن اولان دوستمک
اوپنه التجایه مضطر قالمشدی ؛ وکندیسنی چوقاغنندبری

بك افندی ،

سزى شو مکتوبمه مایوس ایتدیکمه چوق اسف
ایدهرم ؛ حقمده کوستردیککز مر بوطیت و محبت چوق
متدار اولقله برابر ، اره مزده هیچ بر رابطه نك احتمالی
اولدیغنی بیان ایدهرم ؛ چونکه ار ککلردن او قدر متفرم که
سزك کبی مستشارینی بیله قبول ایده م . عفومی شو
کوستردیکم خلوص ایله قازانه جغمه امینم .
وداع و حرمت .

غیر مأمول اوله رق باشنه شدتلی برکریز یین بر آدم
بنم شوانده کی حاملدن بیک کره دها اییدی ؛ او قدر سرسم
اولشدم که ، کوزلرم قارارمش ، باشم دونمکه باشلامش .
تکرار تکرار او قودیغم مکتوبمک هر جمله سی ، هر کلمه سی
کوزمک اوکنده رقص ایتمکده ایدی . تمام ایشی قوامنه
کتیردم عد ایدرکن ، بردن بو قدر شاهدی اولدیغم نفاست
ولطافتدن کاملاً و کلیاً محروم قالدیغمی کورمک بی او قدر
محو ایتشدی که زبون و خراب ایدم .

بو حالده ، منهنزماً ، یوله دوزلدم . ار ککلردن او قدر
متفرم که ، دیوردی ، سزك کبی مستشاری بیله ...

ایتمش، او قدر امل بخش اولمش اولان بوتازه ولطیف خاتم
وجودینک مانتی شمدیدن طومتغه حاضر لانیوردم.
فقط، وقت کمال هیجانله بکنه رک کلوبده، کچمک اوزره
ایکن، قارشیدن ظهور ایدن بر عربده کنیدیسی طانیدیغم
وقت نصل مسعود و پر خلیجان قالدیغمی تعریف ایتمک
ممکن دکلدرد. دیمک، دیمک که ارتق هرشی یولنه کیرمشدی...
اوخ، دیمک ارتق اوکده بر بهار عشق و غرام آچیله جقدی...
فقط ایلمک بر تجربه اولمق اوزره بن یالکیز کورمکله
قناعته حاضر ایکن غایت تنها اولان بوراده عربده اوکدن
کچرکن، خانمک چانطه سی آچوب بر کاغد چیقاردیغنی
کورنجه تکرار مست و بختیار اوله رق، ایکی آدیم آتدم؛
عربده جی یه کوسترمیه رک مکتوبی، عربده نک ارقه سندن
باشنک اوستنه قدر قالدیردی؛ همان شتاب ایتدم، اوزانه رق
متبسمانه مکتوبی الله تسلیم ایتدی. آه یاربی، بونه قدر
نفیس، نه قدر مشعشع بر حسن مستنا ایدی!...
عربده اوزا قلاشیدی، مکتوب بیاض کتن کاغددن
اوزونجه بر ظرف ایچنده ایدی، همان آچدم، ونشر
ایتدیکی مشام روحی تلطیف ایدن بوی غمخورله مست
اوله رق کاغدی چیقاردیم، و اوقودم:

الحاصل ، قیصه کسه یم ، و حکایه مه عودت ایدم یم ،
 پر اشتیاق و تمنی بر مکتوب کوندردم ، جواب یوق ! ایکنجی
 مکتوبی کوندردم ، ینه جواب یوق ! اوچنچی مکتوبی
 کوندردم ، بوصوک مکتوب صوک درجه بر حرارت
 آمرانه و بر پرستش متحکمانه ایله یازلمشدی ، و نهایتده
 ایکی اوچ سطرده بر موعده ملاقات تعیین ایدلمشدی ؛
 بویله برخانمی دها بدایتده توحیش ایدم جک صورتده
 دها ایلك حملهده کوروشمک اوزره دکل ، فقط مثلاً
 فلان یردن فلان ساعتده کچرسه امید وسعادت بخش
 ایدم جکنی بیان ایدر بر یولده تعیین ایتدیکم بوموعده
 ملاقاته قلم چاربه چاربه کیدرکن کورسه یدیکز بکا
 آجیردیکز . چونکه نهایتده شکل وجودیله او قدر
 نظر حرصی تحریک ایتش اولان یرقادیندن محروم قالمق
 احتمالی پک غالبدی ؛ بوصوک تجربه ایدی ، زیرا اوچ
 مکتوبه ، هم یالکز بنم یازه بیله جکم قدر آتشین و مؤثر
 مکتوبه ! جواب ویرمین ، و اوچنچی مکتوبده رجا ایدیلن
 بویله بر حرکتدن اجتناب ایدن بر قادیندن برشی
 آله میه جنی محققدی . و بر هفته دنبری بی او قدر مشغول

كلشدم . آه بيلسه كز ، او شمند و فرک طاشيديني قادين
 وجودلری ايچنده او قدر نفيس ، او قدر مطمئنلری
 واردرکه ، بنم کبی حياتی عشق و شهوته حصر و وقف
 ايتمش ، حسن و لطافته مفتون ارککلر ايچون جنت بخش
 بر تخیل سکر و غرام ویره بيليرلر ...

بن اکثريا کوردیکم کوشکلره باقارکن بو پنجره لرك
 ارقه سنده صرف حیات ایدن کوزل و مستثنا قادين
 وجودلرینی دوشو نور و اوانلرك بزدن و بزم کندیلرندن
 اوزاق کچردیکمز حیاتمزه نه قدر تالم ایدرم ... ايشته بحث
 ايتمک ايسته دیکم بو کنج خانمه اک اولاحيدر پاشا
 واپورنده راست کلش ، و غایه خیاله توافق شکلیسیله
 بنده بر امل شدید تملک پیدا اولدیغنی حس ايتمشدم .
 و بر قادين حقنده بنده بو قدر شدید بر امل پیدا اولدیمی ،
 او قادين ايچون ارتق سلامت امکانی قلاماش دیمکدر .
 ديه بيلرم که بتون استانبولده ، قادينلری بنم قدر آتش
 و التهاب ايله تعزیز ایدن ، و تعزیز ايتدیکی قادينه وصول
 ايچون بنم کبی حياتی بلا تردد بذل و ايشاره قادر باشقه
 بر آدم بولونه ماز . و تعقیب او قدر مصر ، او قدر معنددر ،

بعضاً ، بو تماشای خیالینک او قدر مغلوبی اولورم که ،
هان اغزمک التده منتظر نوازش طورییورمش ،
وگرچکدن اونک بوی مسکر شهوتی مص وتنسم ایتک
قابلش کی وجودمده برشتاب مهیب حس ایدرم . فقط
هیات ، بو خیال لطف ولطافته اصل محتاج اولدیغیم
بو نایه ده ، اوندن محروم اولدیغمی ، بر حقیقت رنک
ودوقی ویررکن ، بو سعادتک بر خیالدن باشقه بر شی
اولدیغنی ، وبنم یریمه بو وجود دلبرک بو سعادتلی
باشقه بر آدمه بخش وایثاره محکوم اولدیغنی دوشونورم ؛
وایکمیزکده بوسیدن محروم قالدیغمزاذواق سماویه ایچون
درین بر ماتم طوتارم ...

ایشته اونیده اک اولابویله بر تخیل شهوت ایله
تصور ایتمش ، فقط کنیدیسنی شکل تلبس و آهنگ
مشواری ایله او قدر شوخ ، او قدر لرزان احتراص
بولشدم که ، تکرار تصادف احتمالی آرامشدم . بزم
حیاتمزمده قادینلره اک چوق نرهمده راست کلنیر ؛ یا واپورلرده ،
یا کوپریده ، یا شمندوفرلرده دکلکی ؟ بو کنج ، شوخ ودلبر
خانمه اک اولابو حیدر پاشا واپورندن چیقارکن راست

برزنبقك حكايه سى

بيلم هر كس ده بنم كيמידر ؛ خوشمه كيدن بر
قادين كورر كورمز . اوفاق بر جهد و تصورله ، اونك
وجوديني چلاق اوله رق كوزمك اوكنه كتيره بيلرم ؛
وبو منظره لطافت حضورنده ، بو وجودك اڭ نظر نواز ،
اڭ ارزو انكيز قسملريني كمال ذوق وشهوتله ساعتلرجه
سير و تماشايله دالارم . بالخاصه نظر مده اولانجه حشمت
وسلطنتيه تجسم ايدن نقطه لر ، كوكسك تدور سيميئي ،
قالچلرينك شكل دلفريي ، و ، آم تترمه دن يازميورم ،
و شكوفه نسويتيدر . بو شكوفه نك خيالاً بيله اولسون
قارشيسندن ، نظري تزين ايدن شكل معصومي قدر
سيرينه طويولماز باشقه بر شي وارميدر ؛ باخصوص ،
اوستني بر تاج محتشم وغرا كي ، رنكين واملتو از توييلر
تزین ايدرسه ...

شېه مى ایدیورسك نانكور ! اودليك اولماسیدی ،
 بوگون نه سن ، نه ده بن بو دنیا ده موجود اولمیه جقدق ،
 او اولماسیدی ، دنیا ده هیچ برشی اولمیه جقدی ؛ حتی
 دنیا اولمیه جقدی ؛ هیچ ، هیچ برشی ، نه چالشمق ،
 نه ترقی ، نه مدیت ، حتی نه ده حیات اولمیه جقدی ...
 برچیچك كه حیات و كائنات اونكله وجود بولش ،
 اونكله بقایاب اولور ، و اونكله دائم اوله جقدر ؛ باشقه
 هانكي قوت مطلقه واردركه ، بوقدر مهم و مهیب بر
 بر صورتده ماضی یه واستقباله عائد و جاری اوله بیلسون ؟
 سبب موجودیت عوالم اولان بو جلیل و محترم قوتك
 حضورنده ، عاجز و زبون قالمیان بر فرد كورلمشیدر ؟
 قرالدرله ، چو بچیلرك حضورنده مساوی اولدینی بویكانه
 قوت ، ذوق بی بدلی ایله وجودلرمزی مست و یهوش
 ایدن بوچیچكدن باشقه برشیدنمی نبعان ایدر ؟
 او حالده ، مثلا لنینج مسئلهسنی یاخود ناظرلك
 سیاحتی موضوع بحث ایدن مسكین محررلری حقلی
 اوله رق استخفاف ایدرك ، هیچ بریسنك بنم قدر مهم
 و مهیب بر مسئلهدن بحثه جسارت ایده مدكلوینی مع الاغترار
 اعلان ایتمك ایجاب ایتمزی !

ناپوليونك « دنياي يوو ارلا قدر كه باشقه بر يوو ارلاق
 اوزرنده دوز، » ديدكي و بوديكر يوو ارلا قدرن پارمي قصد
 ايتديكي مشهوردر؛ حالو كه، بو قدر مهم بر مسئله ده بو قدر
 فاحش بر خطايه مساعده اولنه ماز؛ اوت، شبهه سز،
 دنياي يوو ارلا قدر، فقط ناپوليونك ادعاسي كي، ديكر
 بر يوو ارلاق اوزرنده دكل، انجق بر دليك اوزرنده
 دوز كه، بودليك ده سبب خلقت جهان عد اولمغه شايان
 اولان شي، يعني قادينلرك اك دلسوز و نوشين آلت
 شهوتلري اولان بوا مثال سز، لطيف چيچكر .

اوت، شبهه سز، بو آلتك اك چوق بكمزديكي شي
 چيچكر؛ اونك ده طبق چيچكر كي، كاسي،
 ورقه لري واردر؛ اونك ده، طبق چيچكر كي،
 رايحه سي، و حتى اربانجه هيچ بر چيچك رايحه سنه فدا
 اولنه ميه جق قدر لذت و مستي بخش بر بوي شوخي واردر؛
 وشبهه بو قدر كه، شرق و غرب ده، هندده و چينده، حتى
 پاره نك نه اولديغندن خبردار اولميان افريقا قبائل و حشيه سي
 نژندنه بيله دنيا ده سبب يكا حیات عد اولنه جق يكانه
 شي، بو چيچك، قادينلرك بو شهوت چيچكي، يعني
 بويومشاق اولديغي قدر ذوق بخش دليكريدر ...

بویوک آنلارمیزك تعیرنجه « یارین اخترده » جناب
حق طرفندن بزه « دنیاده نه یایدیکز ؟ » دیه برسؤال
وارد اولسه نه جواب ویره بیلرز ؟ طبیعی بر چوقلرمز
« چالشم ، یهدم ، ایچدم وایودم ! » سوزلرندن باشقه
برشی سویایه مز ؛ اوزمان خالقك بو آدملره « واه واه ،
یازق ایتمشك ، بیهوده یاشامشك ! » دیه جگنه شبهه
اولسون . کیم که « سودم و سولدم ! » دیه بیلر سه
ایشته اوشایان تبریکدر ؛ چونکه انجق او آدم حیاتی
حقيله اکلارش ، نیچون دنیایه کلدیکنی تقدیر ایدرک
یالکزاویاشامشدر !

ایشته بوکتابی بتون بویله آدملر ایچون یازدیغمی
اعتراف ایدرم ؛ یوقسه ، نه کنج قیزلر ، نه عائله والدهلری ،
نده قادینلر قدر عصمت متوحشه و متعصبانه صاحبی اولانلر
ایچون یازمدم ؛ واونلره شمیدین خبر ویریرم و توصیه
ایدرم که ، شاید یا کیشملقله بوکتاب اللرینه کچر سه ،
صاقین او قومسونلر ... و شوراسی ده معلوم اولمق
لازمدر که ، بو اخطاره رغماً او قویه جق قدر متجسس
اولانلرک شکایته ده هیچ برحق اولماز .

قطره سنی ده بوشالتمش اولدیغندن سکوت ایدم رک بزی
لذتله اوقونه حق کوزل اثرلردن محروم ایتدکلری شو
موسمده معطل قالمش دماغلر ایچون برانشراح ومستی
بخش ایدم جک بویله بر اثره احتیاج محققدیر . ایشته بن
بواحتیاجی حس ایتدیکم ایچون بواثری تحریره جسارت
ایتدم ...

مساعده کنزله بواحتیاجی اوقدر مشروع، اوقدر محق
ومتحکم بولیورم که ، بونک اوکنده باشقه هیچ بر قوت
تحکم ایدم من ؛ اوت ، اخلاق و آداب دنیلن ویالکیز هر
کسه قارشى استعمال ایدیلوب تحکم ایدمک ایچون ایجاد
ایدلمش اولدیغنده شبهه اولمیان اویدورمه دوزمه بتون
شیلر بواحتیاج قطعی بشریتک حضورنده یالکز سر
فرویه مجبوردرلر ...

ایشته بونک ایچوندرکه ، بعض اخلاق متعصبلرینک
تویخلرینی عادى برربا کارلق عد ایتمکه دها میالم ، چونکه
بتون بو آدملر کندی خصوصیتلرنده ، هرکسک ایچنده
علیهنده بولندقلری شیلرک اک رذیلنی ارتکاب ایتمکدن
اوزاق دکلددرلر ...

باشلامدن اول

سزه مطالعه سی هیچ بر اثر ادینک ویره میه چکی قدر
ذوقبخش بر حکایه یازمق ایسته یورم ؛ بر حکایه گه ،
او قورکن صوگ درجه ده متحس اوله جقسکزه ؛
روحکزی باشلار باشلاماز درین بر ذوق ولتله ضبط
واحاطه ایدرک صوگ سطرینه قدر خلجانلر ، اختلاجلر ،
حتی ، اوت ، حتی ، تشنجلر ایچنده براقه جق شوخ و شن
بر حکایه جک ...

قارئلرک هر راست کلدکلری غزته ده قایینه ، مجلس
مبعوثان ، اتحاد و ترقیه دائر ییتمز توکنمز بختلر کوره رک
روحنه بونلری او قومقدن درین بر غنا کلش اولدینی ،
ادیبلر مزک کیمیمی الله کچیردیکی موقع ، کیمیمی تأسیس
ایتدیکی غزته ایچون ، کیمیمی ایسه خزینه بلاغتک صوگ

بر زنبقك حكاية سی

محرری

Muhammad Rana f.

هر کتابچیده بولنور

MEHMET RAUF

Bir Zambak Hikâyesi

Edebiyat tarihimizde, sadece 'ilk' olma özelliğini taşımakla kalmayıp aynı zamanda ana tema ve kurgusal motif bağlamında çığır açmış olan bir eser: *Bir Zambak Hikâyesi*.

Tüm ahlaki tabuları bir çırpıda yerle bir eden bu eser, sırf bu niteliği nedeniyle günümüze kadar 'el sürülmekten kaçınılması gereken' bir yapıt olarak kalmış, maalesef çağdaş okuyuculara ulaşamamıştı. 'Adı var, kendi yok,' içinde ne yazılmış olduğu pek de bilinmeyen Mehmet Rauf'un bu önemli eserini Osmanlıca orijinal metniyle birlikte okuyucuyla buluşturuyoruz.

Edebiyat tarihimizin ilk erotik yapıtlarından olan *Bir Zambak Hikâyesi* bir nefeste okunacak türden...

ISBN 978-975-570-362-6

9 789755 703626